

APOKRYFENE

BEN SIRA KING JAMES BIBELN 1611

www.Scriptural-Truth.com

Ben Sira (Ecclesiasticus)

Visdom av Jesus sønn av Ben Sira, eller Ecclesiasticus

En prolog gjort av en usikker forfatter

Jesus var sønn av Ben Sira, og barnebarnet til Jesus med samme navn med ham: denne mannen derfor levde i den siste tider, etter at de hadde blitt ledet bort som fanger, og kalt hjem en gang, og nesten etter alle profetene. Nå hans bestefar Jesus, var som han selv vitner, en mann av stor flid og visdom blant hebreerne, som gjorde ikke bare samle grav og korte setninger av vismenn, det hadde vært før ham, men selv også sagt noen av hans egen, full av mye forståelse og visdom. Når som derfor døde den første Jesus, etterlot denne boken nesten perfektionert, Ben Sira sønnen mottar den etter ham overlot til hans egen sønn Jesus, som har fått det i hans hender, samlet alt ryddig i ett volum, og kalte det Visdom, intituling det både sitt eget navn, faren

navn og hans bestefar; forlokkende hører av den svært navnet på visdom å ha en større kjærlighet å studere dette bok. Det containeth derfor kloke, mørk setninger, og lignelser, og visse spesielle gamle gudfryktige historier fra menn som gledet Gud. også hans bønn og sang; videre hvilke fordeler hadde Gud vouchsafed sitt folk, og hva pest hadde han toppet på deres fiender. Jesus gjorde imitere Salomo, og var ikke mindre kjent for visdom og læring, begge er virkelig en mann av god læring, og så kjent også.

Prologen til visdom Jesus sønn av Ben Sira.

Mens mange og store ting er gitt oss av loven og profetene, og andre fulgt deres trinnene, den som ting Israel bør være anbefalt for læring og visdom. og hvorav ikke bare leserne må behov bli dyktige, men også de som ønsker å lære kunne hjelpe dem som er uten, både av snakke og skrive: min bestefar Jesus, når han hadde mye gitt seg til lesing av den loven og profetene, og andre bøker av våre fedre, og

hadde fått der god dømmekraft, ble trukket på også selv å skrive noe knyttet til læring og visdom. i hensikten at de som ønsker å lære, og er avhengige av disse tingene, kan tjene mye mer i leve etter loven. Derfor la meg intreat du lese den favør og oppmerksomhet, og til å tilgi oss, der Vi kan synes å komme under noen ord, som vi har arbeidet for å tolke. Om det samme sagt i Hebraiske og oversatt til en annen tungen, har ikke den samme kraft i dem: og ikke bare dette, men loven selv, og profetene, og resten av bøkene, har ingen liten forskjell, når de blir talt på egne språk. For åtte og trettiende år kommer inn Egypt, da av Egypt var konge, og fortsatte der noen tid, jeg fant en bok av ingen liten læring: derfor jeg trodde det mest nødvendig for meg å gi noen diligence og anstrengelser til å tolke. bruke stor årvåkenhet og ferdigheter i dette rommet å hente boken til en slutt, og fastsatt for dem også, som i et fremmed land er villige til å lære,

forberedt før i oppførsel å leve etter loven.

{1:1} alle visdom kommer fra Herren, og med ham for alltid.

{1:2} som kan nummerere sand havet og dråper regn og tiden med evigheten?

{1:3} som kan finne ut høyden på himmelen, og bredden av jorden, og dypt og visdom?

{1:4} visdom har opprettet før alle ting, og forståelse av prudence fra evighet.

{1:5} Guds høyeste er fontenen av visdom. hennes måter er evig bud.

{1:6} som er roten av visdom blitt avslørt? eller Hvem har kjent henne kloke råd?

{1:7} [som er kunnskapen om visdom blitt åpenbar? og som har forstått hennes store Opplev?]

{1:8} det er en klok og sterkt å være fryktet, Herren sitter på sin trone.

{1:9} han opprettet henne, så henne og nummerert henne, og utøst henne over alle sine gjerninger.

{1:10} hun er med alt kjød i henhold til sin gave, og han har gitt henne til dem som elsker ham.

{1:11} frykten for Herren er ære og herlighet, og glede, og en krone av glede.

{1:12} Herrens frykt maketh en lystig hjerte, og gir glede og glede, og et langt liv.

{1:13} den som frykter Herren, skal det gå med ham på sist, og han skal finne tjeneste på dagen for hans død.

{1:14} Herrens frykt er begynnelsen til visdom: og Det ble opprettet med troende i livmoren.

{1:15} har bygget et evig grunnlag med menn og hun skal fortsette med deres ætt.

{1:16} Herrens frykt er fyllden av visdom, og adlyder menn med sin frukt.

{1:17} hun adlyder alle deres hus med ting ønskelig, og lader med hennes økning.

{1:18} frykten for Herren er en krone av visdom, gjør fred og perfekt helse å blomstre; både som er gaver Gud: og det enlargeth deres glede som elsker ham.

{1:19} visdom raineth ned ferdigheter og kunnskaper om

forstå stående, og exalteth dem for å hedre som
Hold henne fast.

{1:20} visdom er å frykte Herren, og
grenene er lang levetid.

{1:21} Herrens frykt kjøre bort synder: og hvor
Det finnes det viker unna vrede.

{1:22} kan imidlertid ikke begrunnes en rasende mann; for
innflytelse av
hans raseri skal ødelegge.

{1:23} en pasient mann vil rive i tid, og etterpå
glede skal våren opp til ham.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 600

{1:24} han vil skjule hans ord for en tid, og leppene til
mange skal erklære sin visdom.

{1:25} lignelsene kunnskap er skatter
visdom: men gudsfrykt er en styggedom en synder.

{1:26} holde hvis du ønsker visdom, budene,
og Herren skal gi henne til deg.

{1:27} for Herrens frykt er visdom og instruksjon:
tro og saktmodighet er hans glede.

{1:28} mistro ikke Herrens frykt når du
dårlig: og ikke kommer til ham med en dobbel hjerte.

{1:29} ikke være en hykler for menn, og ta
god akt hva du snakker.

{1:30} opphøye ikke deg, at du faller og bringe
vanære på din sjel, og så Gud oppdage din hemmeligheter,
og kastet deg ned i menigheten
fordi du kommer ikke i sannhet til frykt for Herren, men
ditt hjerte er full av svik.

{2:1} min sønn, hvis du kommer til å tjene Herren, forberede
din
sjel for fristelsen.

{2:2} Sett ditt hjerte aright, og stadig tåle, og
gjør ikke hastverk i trengselens tid.

{2:3} Cleave til ham, og går ikke bort, som du
kan øke din siste slutt.

{2:4} som er påført deg ta muntert,
og være tålmodig når du er endret til en lav eiendom.

{2:5} for gull prøvd i brannen, og akseptabel menn i
ovn av motgang.

{2:6} tro i ham, og han vil hjelpe. Bestill din vei rett, og tillit til ham.

{2:7} dere som frykter Herren, vent på hans barmhjertighet. og går ikke til side, at dere faller.

{2:8} dere som frykter Herren, tro ham. og belønning skal ikke svikte.

{2:9} dere som frykter Herren, håpe på gode, og for evig glede og barmhjertighet.

{2:10} se på fordums generasjoner, og se; did noen gang noen stole på Herren, og var forvirret? eller gjorde noen bli i sin frykt, og ble forlatt? eller hvem han noen gang forakter, Det kalles ham?

{2:11} for Herren er full av medfølelse og barmhjertighet, langmodighet og svært ynkelig, og tilgir synder, og frelser i tid av lidelse.

{2:12} ve er engstelig hjerter og svake hender, og synderen drar to måter!

{2:13} ve ham som fainthearted! for han tror ikke; Derfor skal han ikke bli forsvart.

{2:14} ve dere som har mistet tålmodigheten! og hva vil dere gjøre når Herren skal besøke deg?

{2:15} de frykte Herren ikke vil bryter hans ord.
og de som elsker ham vil holde hans veier.

{2:16} de frykte Herren vil søke det som er Vel, behagelig for ham. og de som elsker ham skal fylt med loven.

{2:17} de frykte Herren vil forberede sine hjerter og ydmyk deres sjeler i hans øyne,

{2:18} sa: vi vil falle i hendene på Herren, og ikke i hendene: for hans majestet er, så er hans nåde.

{3:1} hører meg din far, O barn, og gjør deretter så dere kan være trygg.

{3:2} for Herren befalt far æren den barn, og har bekreftet autoriteten til mor over sønner.

{3:3} den som honoureth sin far kjøttets for sine synder:

{3:4} og han som honoureth moren er som en som

layeth opp skatter.

{3:5} den som honoureth sin far skal ha glede av hans egne barn; Når han lar hans bønn, han skal være hørt.

{3:6} den som honoureth sin far skal ha et langt liv; han som er lydige Herren skal være en trøst til hans mor.

{3:7} han som frykter Herren vil ære sin far, og vil gjøre service til sine foreldre, om hans mestere.

{3:8} ære din far og mor begge i word og gjerning, en velsignelse kommer over deg fra dem.

{3:9} for velsignelse av faren establisheth husene av barn; men forbannelsen av mor rooteth stiftelser.

{3:10} ære ikke i vanære din fars; for din fars vanære er ingen herlighet til deg.

{3:11} for herlighet av en mann er fra æren av hans far. og mor i vanære er en bebreidelse til den barn.

{3:12} min sønn, hjelpe din far i sin alder og sørge ham

ikke så lenge han lever.

{3:13} og hvis hans forståelse mislykkes, ha tålmodighet med ham. og forakte ham ikke når du er i din full styrke.

{3:14} for lindrende din fars ikke skal

glemt: og i stedet for synder det skal legges til bygge deg opp.

{3:15} i dag av din lidelse skal

husket; dine synder også skal smelte bort, som isen i den varme været.

{3:16} som avstår fra faren er som en gudsbespotter; og han som angereth moren forbannet: Guds.

Siden 601 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{3:17} min sønn, gå på med din virksomhet i saktmodighet; så du skal være elsket av ham som er godkjent.

{3:18} jo større du er, jo mer ydmyke deg selv, og du finner tjeneste for Herren.

{3:19} mange er i høyt sted og berømmelse: men mysterier er åpenbart for de saktmodige.

{3:20} for Herrens kraft er stor, og han er hedret av de lave.

{3:21} ikke oppsøke ting som er for vanskelig for deg,
verken søke det som er over din styrke.

{3:22}, men hva er befalt deg, tenk derpå
ærefrykt, for det er ikke nødvendig for deg å se med din
øyne tingene som er i hemmelighet.

{3:23} ikke være nysgjerrig i unødvendige saker: for mer
ting er åpenbart deg enn mennesker forstå.

{3:24} for mange er lurt av sin egen forgjeves mening;
og en ond mistenksomhet er styrtet sin dom.

{3:25} uten øyne skal du ønsker lys: bekjenner seg ikke på
kunnskap derfor som du har ikke.

{3:26} en sta hjerte skal billettpris ondskap endelig; og han
som elsker fare skal omkomme deri.

{3,27} en sta hjerte skal bli lastet med sorger;
og den onde mannen skal heap synd på synd.

{3:28} straffen av de stolte det er ingen rettsmiddel;
for anlegget ugudelige har slått rot i ham.

{3:29} hjertet av forsvarlig vil forstå en lignelse;
oppmerksomme øre er ønsket av en klok mann.

{3:30} vann vil slukke en flammende ild. og almisse maketh

soning for syndene.

{3:31} og han som requiteth god svinger er oppmerksom på at som kan komme heretter, og når han faller, skal han finne et opphold.

{4:1} min sønn, svindle ikke fattige i sitt levebrød, og gjør ikke trengende øynene vente lenge.

{4:2} gjør ikke en sultne sørgmodig; verken provosere en mann i sin nød.

{4:3} legger ikke mer problemer til et hjerte som er ergerlig; og Utsett ikke for å gi ham som er i nød.

{4:4} avviser ikke påkallelse av rammet; verken vende ditt ansikt fra en fattig mann.

{4:5} slår ikke unna ditt øye fra de trengende, og gi ham noen anledning til forbanner deg:

{4:6} for hvis han forbanner deg i bitterhet av hans sjel, hans bønn skal bli hørt om ham som gjorde ham.

{4:7} få deg kjærlighet til menigheten, og bøye din hodet til en stor mann.

{4:8} La det ikke sørger deg å bøye seg ditt øre til den dårlig, og gi ham en vennlig svar med ydmykhet.

{4:9} levere ham som tillater feil fra hånd undertrykkeren; og være ikke fainthearted når du troner Dom.

{4:10} som en far for de farløse, og i stedet for en ektemann til sin mor: så skal du være som sønn av den de fleste høy, og han skal elske deg mer enn din mor gjør.

{4:11} visdom exalteth hennes barn og layeth tak dem som søker henne.

{4:12} den som elsker henne elsker livet; og de som ønsker å henne skal tidlig bli fylt med glede.

{4:13} han at holdeth henne fast skal arve herlighet. og hvor hun kommer, Herren vil velsigne.

{4:14} de som tjener henne vil betjene hellige: og dem som elsker henne Herren elske.

{4:15} den som gir øre til henne skal dømme nasjonene: og han som attendeth henne skal bo trygt.

{4:16} hvis en mann forplikte seg til henne, han skal arve henne; og hans generasjon skal holde henne i besittelse.

{4:17} skjeve for på først hun vil gå med ham av

måter, og bringe frykt og angst ham og plage ham med hennes disiplin, inntil hun kan stole på sin sjel, og prøv ham av hennes lover.

{4:18} hun returnerer den rette måten til ham:

trøste ham og vise ham hennes hemmeligheter.

{4:19} men hvis han går galt, vil hun forlate ham og gi ham over til sin egen ruin.

{4:20} observere muligheten, og pass deg onde; og bli ikke skamme når det concerneth din sjel.

{4:21} for det er en skam at tilveiebringer synd. og det er en skam herlighet og nåde.

{4:22} godtar ingen person mot din sjel, og la ikke det ærefrykt av noen føre deg å falle.

{4:23} og avstå ikke for å snakke, når det er anledning til å gjøre godt, og skjule ikke din visdom i hennes skjønnhet.

{4:24} for tale visdom skal være kjent: og læring av ordet av tungen.

{4:25} ingenlunde snakke mot sannheten. men abashed feilen din uvitenhet.

{4:26} være ikke skamfull for å bekjenne dine synder. og tvinger ikke

i løpet av elven.

{4:27} gjør ikke deg selv en underling en tåpelig mann;

heller ikke godtar person av de mektige.

{4:28} streber etter sannheten til døden, og Herren skal

kjempe for deg.

{4:29} være ikke hissig i din tunge og dine gjerninger slakk

og remiss.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 602

{430} bli ikke som en løve i ditt hus, og heller ikke frantick blant dine tjenere.

{4:31} la ikke din hånd strekkes for å motta, og

lukket når du skal betale.

{5:1} setter ditt hjerte på din varer; og si ikke, jeg har

nok for mitt liv.

{5:2} følger ikke ditt eget sinn og din styrke, til

gå på måter av ditt hjerte:

{5:3} og si ikke, hvem skal controul meg for min fungerer?

for Herren vil sikkert hevn din stolthet.

{5:4} sier ikke jeg har syndet, og hvilken skade har hendt meg? for Herren er langmodighet, vil han i ikke la deg gå.

{5:5} om soning, ikke være uten frykt for å legge til synd til synd:

{5:6} og si ikke hans barmhjertighet er stor; Han vil være stemt for mange mine synder: for nåde og vrede komme fra ham, og hans harme hviler syndere.

{5:7} gjør ingen tarrying å vende om til Herren, og satte ikke av dag: for plutselig skal vreden til Herren komme frem, og i din sikkerhet du skal bli ødelagt, og omkomme i dag av hevn.

{5:8} sett ikke ditt hjerte på varer urettferdig fått, for de skal ikke tjene deg i dag for katastrofe.

{5:9} dåpens ikke med hver vind, og gå ikke i hver måte: for så skrider synderen som en dobbel tunge.

{5:10} være stod i din forståelse; og la ditt ord være den samme.

{5:11} være rask å høre; og la ditt liv være oppriktig; og gi svar med tålmodighet.

{5:12} svare hvis du har forståelse, på din neste;
Hvis ikke, lå din hånd på din munn.

{5:13} ære og skam er i snakk: og tunge av
mannen er hans fall.

{5:14} kan ikke kalles en whisperer og ligger ikke i vent med
din tunge: for en stygg skam er tyven og en ond
fordømmelse på dobbel tungen.

{5:15} ikke være uvitende om noen ting i en stor sak eller en
liten.

{6:1} i stedet for en venn blitt ikke en fiende; for
[og] du skal arve et dårlig navn, skam, og
bebreidelse: skal en synder som en dobbel tunge.

{6:2} extol ikke deg selv på råd fra ditt eget hjerte.
at din sjel ikke bli revet i stykker som en okse [avvik alene.]

{6:3} du skal spise opp din blader og miste din frukt, og
La deg selv som en tørr treet.

{6,4} A wicked sjel skal ødelegge ham som har det, og
skal gjøre ham å være lo ut av hans fiender.

{6:5} søt språk vil multiplisere venner: og en
fairspeaking tunge vil øke hyggelige hilsener.

{6:6} være i fred med mange: likevel har bare ett rådgiver av tusen.

{6:7} Hvis du vil få en venn, bevise ham første og være ikke hissig å kreditere ham.

{6:8} for noen mann er en venn for sin egen anledning, og vil ikke følge i dag på dine problemer.

{6:9} og det er en venn, som blir slått til fiendskap, og strid vil oppdage din bebreidelse.

{6:10} igjen, noen venn er en følgesvenn ved bordet, og ikke fortsetter i dag av din lidelse.

{6:11} men din velstand han vil være som deg selv, og vil være dristige over dine tjenere.

{6:12} Hvis du bli brakt lav, vil han være mot deg, og skjule seg fra ditt ansikt.

{6:13} skille deg fra dine fiender, og ta vare dine venner.

{6:14} en faithfull venn er et sterkt forsvar: og han som har funnet ham har funnet en skatt.

{6:15} ingenting countervail troende en venn, og hans Eksellense er uvurderlig.

{6:16} en trofast venn er medisin i livet; og de som frykter Herren skal finne ham.

{6:17} den som frykter Herren skal henvise hans vennskap aright: for som han er, så sin neste skal også.

{6:18} min sønn, samle instruksjoner fra din ungdom: slik du skal finne visdom til din alderdom.

{6:19} komme til henne som en ha og sår, og vente på hennes gode frukter: for du ikke skal slite mye i labouring om henne, men du skal ete av hennes frukt rett snart.

{6:20} hun er svært ubehagelige å det unlearned: han som er uten forståelse vil ikke være med henne.

{6:21} hun vil ligge på ham som en mektig stein av rettssaken; og han vil slippe henne fra ham før det være lenge.

{6:22} for visdom ifølge navnet hennes, og hun er ikke åpenbare for mange.

{6:23} gi øre, min sønn, motta mitt råd og nekte ikke mitt råd,

{6:24} og sette dine føtter i hennes fetters og din hals i hennes kjede.

{625} bue ned din skulder, bære henne og ikke sorg med hennes obligasjoner.

{6:26} kommer til henne med din hele hjerte, og holde henne måter med all din makt.

{6:27} søk, og søker, og hun skal gjøres kjent

Siden 603 Ben Sira (Ecclesiasticus)

deg: og når du har fått tak i henne, la henne ikke gå.

{628} for i siste du finner hennes resten, og at skal bli forvandlet til din glede.

{6:29} deretter skal hun fetters et sterkt forsvar for deg, og hennes kjeder en kappe av herlighet.

{6:30} for det er en gylden ornamentikk på henne, og band er lilla blonder.

{6:31} du skal sette henne på som en kappe av ære, og skal sette henne om deg som en krone av glede.

{6:32} min sønn, hvis du vil, du skal læres: og hvis du vil bruke ditt sinn, du skal være forsvarlig.

{6:33} hvis du elsker å høre, skal du motta

forstå: og hvis du Vend ditt øre, skal du bli klok,

{6:34} stå i en rekke eldster; og cleave

til ham som er lurt.

{6:35} være villig til å høre hver gudfryktige kommunikasjon; og la

ikke lignelsene forståelse unnslippe deg.

{6:36} og hvis du ser en mann av forståelse, få deg

i, og la bruk din fot trinnene av døren hans.

{6:37} La din oppmerksom på ordinanser Herren

og meditere kontinuerlig i hans bud: han skal

opprette ditt hjerte, og gir deg visdom på ditt eier

ønske.

{7:1} gjøre nei dårlig, så skal ikke skade deg.

{7:2} Depart fra de urettferdige, og ugudelighet skal vende bort fra deg.

{7:3} min sønn, så ikke på furer av

urettferdighet, og du skal ikke høste dem sevenfold.

{7:4} søker ikke av den Herre dominans, ingen av de

kongen setet til ære.

{7:5} rettferdiggjøre ikke deg selv for Herren. og har ikke din visdom for kongen.

{7:6} søker ikke å være dommer, som ikke kunne ta bort

misgjerning. så når som helst du frykter person av de mektige, en stumblingblock i veien for din rettskaffenhet.

{7:7} fornærme ikke mot mangfoldet av en by, og deretter du skal ikke kaste deg blant folket.

{7:8} bind ikke en synd på. for i en skal ikke ustraffet.

{7:9} sier ikke Gud vil betrakte mangfoldet av min oblations, og når jeg gi den høyeste Gud, han vil godta det.

{7:10} ikke være fainthearted når du makest din bønn, og forsømmelse ikke å gi almisser.

{7:11} Le ingen mann å hån i bitterhet av hans sjel: for det er en som ydmyker og exalteth.

{7:12} utarbeide ikke løgn mot din bror; heller ikke den som din venn.

{7:13} bruker ikke å gjøre noen slags løgn: for tilpasset Dette er ikke bra.

{7:14} bruk ikke mange ord med en rekke eldster og gjør ikke mye babling når du ber.

{7:15} hater ikke møysommelig arbeid, verken husbandry, som

den høyeste har ordinert.

{7:16} nummer ikke deg selv blant mange syndere, men husk at vrede vil ikke bli lenge.

{7:17} ydmyke deg sterkt: for hevn på ugudelige er brann og ormer.

{7:18} endrer ikke en venn for noen gode på ingen måte; verken en trofast bror for gull av Ophir.

{7:19} uten ikke en klok og god kvinne: for hennes nåde er over gull.

{7:20} be mens din tjener arbeider, ham ikke onde. heller leiekar som bestoweth seg helt for deg.

{7:21} la din sjel elsker en god tjener, og svindle ham ikke av frihet.

{7:22} har du storfe? har et øye til dem: og hvis de for din profitt, holde dem med deg.

{7:23} har du barn? instruere dem, og bøye seg halsen fra sin ungdom.

{7:24} har du døtre? har omsorg for kroppen, og shew ikke deg selv glad mot dem.

{7:25} gifte seg med din datter, og så skal du ha

utført et tungtveiende spørsmål: men gi henne til en mann av forståelse.

{7:26} har du en kone etter ditt sinn? forlate henne ikke: men gir ikke deg selv en lys kvinne.

{7:27} hedre din far med din hele hjerte, og glem ikke sorger i din mor.

{7:28} Husk at du wast ætt; og Hvordan kan du belønne dem det som de har gjort for deg?

{7:29} frykte Herren av all din sjel og ærbødighet hans prester.

{7:30} elsker ham som gjorde deg med all din styrke, og forsake ikke hans ministre.

{7:31} frykte Herren, og hedre presten; og gi ham hans andel, som det er befalt deg; førstegrøden, og utro tilbud og gave skuldrene, og ofringen av helliggjørelse og førstegrøden av hellige ting.

{7:32} og strekke din hånd til fattige, som din bli kan fullkommengjort velsignelse.

{7:33} gave har nåde for enhver levende;
og for døde oppholde det ikke.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 604

{7:34} mislykkes ikke å være med dem gråte, og sørge
med dem som sørger.

{7:35} ikke være treg til å besøke syke: for som skal gjøre
deg være elsket.

{7:36} overhodet du takest i hånd, husker den
slutt, og du skal aldri gjøre galt.

{8:1} strever ikke med en mektig mann "at du faller inn i hans
hendene.

{8:2} være ikke strid med en rik mann, at han
overweigh deg: for gull har ødelagt mange, og
pervertert hjerter konger.

{8:3} strever ikke med en mann som er full av tungen, og
heap ikke tre på hans brann.

{8:4} jest ikke med en frekk mann, at dine forfedre bli
skjemt.

{8:5} bebreidelse ikke en mann som vender fra synd, men
Husk at vi alle fortjener straff.

{8:6} vanære ikke en mann i sin alderdom: for noen vokst gamle oss.

{8:7} glede seg ikke over din største fiende er død, men Husk at vi dør alle.

{8:8} forakter ikke diskurs av den kloke, men kjent deg selv med deres ordtak: for du skal lære av dem instruksjon, og hvordan å tjene store menn med letthet.

{8:9} Miss ikke diskurs eldster: for de også lært av deres fedre, og dem skal du lære forståelse, og å gi svar som trenger requireth.

{8:10} tenne ikke kull en synder, så du bli brent med flammen av sin brann.

{8:11} stige ikke opp [i sinne] for en skadelig person, så han ligger på lur for å lure deg i din ord

{8:12} låne ikke ham som er mektigere enn deg selv; for Hvis du lendest ham, telle det men tapte.

{8:13} være ikke kausjonist over din kraft: Hvis du være sikkerhet, ta vare å betale den.

{8:14} gå ikke til loven med en dommer; for de vil dømme

ham etter hans ære.

{8:15} reise ikke forresten med en fet fyr, så han

bli alvorlig deg: han vil gjøre etter hans

egen vilje, og du skal omkomme med ham gjennom hans dårskap.

{8:16} strever ikke med en mann, og gå ikke med ham

i en ensom plass: for blod er som ingenting i hans øyne, og der det er ingen hjelp, vil han kaste deg.

{8:17} ikke Konsulter en tosk; for han ikke kan holde råd.

{8:18} har ingen hemmelige ting før en fremmed; for du vet ikke hva han vil bringe frem.

{8:19} åpner ikke ditt hjerte hvert menneske, at han gjengjelde deg med en skarp sving.

{9:1} være ikke sjalu over konen din og

lære henne ikke en onde lekse mot deg selv.

{9:2} gi ikke din sjel for en kvinne å sette sin fot på din stoff.

{9:3} møte ikke en hore, at du faller inn i hennes snarer.

{9:4} Bruk ikke mye selskap med en kvinne som er en sangeren, så du blir tatt med hennes forsøk.

{9:5} blikk ikke på en hushjelp, som du ikke av de ting som er verdifulle i henne.

{9:6} gi ikke din sjel til skjøger, at du ikke mister arveland.

{9:7} ser ikke rundt omkring deg i gatene i byen, verken vandrer du i ensom sted.

{9:8} vende ditt øye fra en vakker kvinne, og ser ikke på andres skjønnhet; for mange har vært forført av skjønnheten av en kvinne; herved kjærlighet er tent som en brann.

{9:9} sitte ikke med en annen manns kone, heller sitte med henne i dine armer, og bruker ikke din penger med henne på vinen. at ditt hjerte stigning til henne, og så gjennom din vilje du faller i ødeleggelse.

{9:10} forsake ikke en gammel venn; for den nye er ikke sammenlignes med ham: en ny venn er som vin; Når det er gammel, skal du drikker den med glede.

{9:11} misunner ikke ære for en synder: for du vet ikke hva skal sin ende.

{9:12} ikke fryder som de ugudelige har
glede i; Husk de ikke skal gå ustraffet
til graven.

{9:13} holde deg langt fra mannen som har makt til å drepe;
så skal du ikke tvile frykten for døden: og hvis du kommer
ham, gjør ingen feil, så han ta ditt liv
dag: Husk at du goest i snarer,
og at du walkest på brystvernet av byen.

{9:14} så nær som du kan gjette på din neste, og
Konsulter klok.

{9:15} la dine talen med kloke og alle din
kommunikasjon i lov av den høyeste.

{9:16} og la bare menn spise og drikke med. og la
din glorying være i frykt for Herren.

{9:17} for hånd artificer arbeidet skal
Anbefalt: og en klok hersker av folk for talen.

{9:18} en mann med en syk tungen er farlig i hans by; og
han som utslett i sin tale skal bli hatet.

{10:1} A klok dommeren vil be sitt folk. og
regjeringen i en forsvarlig mann er godt organisert.

{10:2} som dommer av folket selv, så er hans offiserer; og hva slags mann av byen

Siden 605 Ben Sira (Ecclesiasticus)

slike er alle de som bor der.

{10:3} en uklokt kongen utrydder sitt folk. men gjennom klokskapen til dem som er i autoritet byen skal bebodd.

{10:4} makt på jorden er Herrens og i rett tid han vil sette over det som er lønnsomt.

{10:5} i Guds hånd er velstand av mannen: og på personen skriftlærde skal han lå hans ære.

{10:6} bear ikke hat til din neste for enhver feil; og hele ikke gjør noe av skadelig praksis.

{10:7} stolthet er hatsk før Gud og mennesket: og begge gjør en begå urett.

{10:8} på grunn av urettferdig omgang, skader, og rikdom fikk hverken, rike er oversatt fra en folk til en annen.

{10:9} Derfor er jord og aske stolte? Det er ikke mer onde ting enn en begjærlige mann: for slik en setter

sin sjel til salg; fordi mens han lever han han
bort hans indre.

{10:10} legen cutteth av en lang sykdom; og han
Det er i dag en konge i morgen skal dø.

{10:11} for når en mann er død, han skal arve snikende
ting, dyr og ormer.

{10:12} begynnelsen av stolthet er når en departeth
fra Gud, og hans hjerte er vendt Maker hans.

{10:13} for stolthet er begynnelsen av synd, og han som har
det skal utøse styggedom: og derfor Herren
brakt dem merkelig ulykker, og styrtet dem
fullstendig.

{10:14} Herren har kastet ned troner stolt
fyrster, og sette opp de saktmodige i stedet.

{10:15} Herren har plukket opp røttene av den stolte
nasjoner, og plantet de lave i deres sted.

{10:16} Herren styrtet land av hedningene, og
ødelagt dem til grunnlag for jorden.

{10:17} han tok noen av dem bort, og ødela dem,
og har gjort sine memorial å stanse fra jorden.

{10:18} stolthet ble ikke laget for menn, eller rasende sinne for dem som er født av en kvinne.

{10:19} de frykte Herren er en sikker frø, og de som elsker ham en hederlig plante: de anser ikke den loven er et dishonorable frø; de som bryter den budene er et deceivable frø.

{10:20} blant brødre som er sjef er hederlige; så er de frykte Herren i øynene.

{10:21} Herrens frykt goeth før oppnå myndighet: men grovheten og stolthet er mister derav.

{10:22} om han er rik, edle eller dårlig, deres herlighet er Herrens frykt.

{10:23} ikke er det møte å forakte fattige mannen som har forståelse; heller ikke er det praktisk å forstørre en syndig mann.

{10:24} store menn, og dommerne, og potentater, skal æret; Likevel er det ingen av dem større enn han som frykter Herren.

{10:25} til tjeneren som er lurt skal de som er

Gratis gjøre tjenesten: og den som har kunnskap vil ikke nag

Når han blir reformert.

{10:26} ikke være overwise i å gjøre din bedrift; og har ikke deg selv i tiden av din nød.

{10:27} bedre er den som laboureth og aboundeth i alle ting, enn den som boasteth seg og wanteth brød.

{10:28} min sønn, forherlige din sjel i saktmodighet, og gi den ære ifølge verdighet derav.

{10:29} som vil rettferdiggjøre ham som synder mot sin egen sjel? og som vil ære ham som dishonoureth sin egen livet?

{10.30} den fattige mannen er innfridd for hans dyktighet, og rik er innfridd for sin rikdom.

{10:31} som er hedret i fattigdom, hvor mye mer i rikdom? og han som er dishonorable i rikdom, hvor mye mer i fattigdom?

{11:1} visdom lifteth opp hodet av ham som er lav grad, og får ham til å sitte blant store menn.

{11:2} berømmer ikke en mann for hans skjønnhet; verken avsky

en mann for hans ytre.

{11:3} bee er lite blant som fly; men hennes sjef for søte ting.

{11:4} skryte ikke av din klær og klær og opphøye ikke deg selv i dag av ære: for arbeider Herren er fantastisk, og hans arbeider blant menn er skjult.

{11:5} mange konger har satt på bakken; og en som var aldri tenkt har slitt kronen.

{11:6} mange mektige menn har vært sterkt skjemt; og den ærefulle levert i andre menns hender.

{11:7} skylden ikke før du har undersøkt sannheten: forstå først, og deretter irttesettelse.

{11:8} Svar ikke før du har hørt årsaken: verken avbryte menn i sine snakke.

{11:9} strever ikke i løpet som concerneth deg ikke; og sitt ikke i dom med syndere.

{11:10} min sønn, blande seg ikke med mange saker: Hvis du blande seg mye, du skal ikke være uskyldig; og hvis du følge etter, du ikke skal ha, heller ikke skal du rømme ved å flykte.

{11:11} det er en laboureth, og tar smerter, og

maketh hast, og er så mye mer bak.

{11:12} igjen, det er en annen som er langsam, og har behov

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 606

hjelp, mangle evne og full av fattigdom; men øyet

Herren så ham for godt, og satt ham opp fra hans

lav eiendom,

{11:13} og løftet opp hodet fra elendighet; slik at mange

det så fra ham er fred over alle de

{11:14} velstand og motgang, liv og død, fattigdom

og rikdom, Herren.

{11:15} visdom, kunnskap og forståelse av den

loven, er Herrens: kjærlighet, og veien til gode gjerninger, er

fra ham.

{11:16} feil og mørke hadde sin begynnelse sammen

med syndere: og ondt skal voks gamle med dem som ære

deri.

{11:17} gave Herren opp de ugudelige,

og hans favør tilveiebringer velstand for alltid.

{11:18} det er som waxeth rik av hans wariness og

klemming og dette sin del av sin lønn:

{11:19} mens han saith, jeg fant resten, og nå vil spise kontinuerlig av mine varer; og ennå han vet ikke hva tid skal komme over ham, og han må forlate dem ting til andre, og dø.

{11:20} stod i din pakt, og være fortrolig og voks gamle i ditt arbeid.

{11:21} ikke beundre verkene av syndere; men stole på Herren, og forblir i ditt arbeid: det er en enkel ting i synet av Herren på plutselig å gjøre en fattig mann rik.

{11:22} Herrens velsignelse er belønningen av den gudfryktig, og plutselig han lar sin velsignelse blomstre.

{11:23} si ikke hva profitt er det av min tjeneste? og Hva godt ha heretter?

{11:24} igjen, sier ikke jeg har nok, og har mange ting, og onde ha heretter?

{11:25} i dag velstand er en glemsel av lidelse: og i dag av lidelse det er ikke mer erindring av velstand.

{11:26} for det er en enkel ting Herren i dag død å belønne en mann etter hans veier.

{11:27} lidelse time maketh en mann glem

glede: og hans slutt hans gjerninger skal bli oppdaget.

{11:28} vurdere ingen velsignet før hans død: for en mann skal bli kjent i sine barn.

{11:29} bringe ikke enhver i ditt hus: for den svikefull har mange tog.

{11.30} som som en partridge tatt [og holdt] i et bur, slik er hjertet av de stolte; og som som spion, watcheth han for din fall:

{11:31} for han ligger på lur og viker god i onde, og ting verdig ros legger skylden på deg.

{11:32} av en gnist av ild er opptent en haug av brikettene: og en

syndig mann layeth vente på blod.

{11:33} Vokt av en ondskapsfull mann, for han arbeider ugudelighet. at han ta på deg en evigvarende blott.

{11:34} mottar en fremmed i ditt hus, og han vil forstyrre deg og slå deg ut av din egen.

{12:1} når du vil gjøre godt vet som du gjør det; så skal du bli takket for dine fordeler.

{12:2} gjøre godt til gudfryktig mann, og du finner en recompence; og hvis ikke fra ham, men fra den høyeste.

{12:3} der kan ikke godt komme til ham som alltid opptatt i ondt, heller ikke til ham gir som ingen almisser.

{12:4} gi gudfryktig mann og hjelp ikke en synder.

{12:5} gjøre godt til ham som er ydmyke, men gir ikke den ugudelige: holde tilbake ditt brød, og gi den ikke til ham at Han overmaster deg dermed: for [annet] skal du motta dobbelt så mye ondt med alle gode skal du har gjort ham.

{12:6} mest høy hater syndere, og vil gjengjelde hevn for de ugudelige, og holder dem mot den mektige dag sin straff.

{12:7} gi til gode, og hjelper ikke synderen.

{12:8} en venn kan ikke være kjent velstand: og en fienden ikke kan skjules i motgang.

{12:9} i velstand av en mann fiender vil bli bedrøvet: men i hans motgang selv en venn vil reise.

{12:10} aldri stole på din fiende: for som som jern rusteth, så er hans ugudelighet.

{12:11} om han ydmyke seg og gå snikende, ennå ta akt og pass på ham, og du skal være til ham som om du brodd tørke en lookingglass, og du skal vet at hans rust ikke har vært helt fjernet.

{12:12} satt ham ikke av deg, så når han har kastet deg, han stå opp på din plass. ikke la ham sitte på din høyre hånd, så han søke å ta din plass, og du på Sist husker mine ord, og bli stukket hermed.

{12:13} som vil synd en charmer som er bitt med en slange eller noen som kommer nær ville dyr?

{12:14} slik en som goeth til en synder, og er skadet med ham i sine synder, som vil synes synd?

{12:15} for en stund han vil følge med deg, men hvis du begynner å falle, han vil ikke være.

{12:16} en fiende taler søtt med leppene, men hans hjerte han imagineth hvordan å kaste deg inn i en grop: han vil

gråte med øynene, men hvis han finner muligheten, vil han ikke være

fornøyd med blod.

{12:17} hvis motgang kommer på deg, du finner ham

først; og selv om han later til å hjelpe deg, men skal han undergrave deg.

{12:18} han vil riste hans hodet, og klapp hendene, og

Siden 607 Ben Sira (Ecclesiasticus)

hviske mye, og endre stirret.

{13:1} som toucheth banen skal være urent dem;

han som har fellesskap med en stolt mann skal være som ham.

{13:2} byrde ikke deg selv over din kraft mens du

lever; og har ingen samfunn med en som er sterkere og rikere enn deg selv: hvordan godtar kjelen og den skrøpelige potten sammen? for hvis bli den slått mot andre, it skal brytes.

{13:3} den rike mannen har gjort galt, og likevel han

threateneth withal: fattige er gjort urett, og han må intreat også.

{13:4} Hvis du være for hans fortjeneste, han vil bruke deg: men hvis

du har ikke noe, han vil svikte deg.

{13:5} Hvis du har noen ting, han skal leve med deg: Ja,

Han vil gjøre deg bare og vil ikke bli lei for det.

{13:6} hvis han har trenger deg, han vil lure deg, og smil på deg og sette deg i håp; Han vil snakke deg rettferdig, og si, hva wantest du?

{13:7} og han vil skam deg av hans kjøtt, før han har trukket deg tørr to ganger eller tre ganger, og på sist han vil Le deg å hån, når han ser deg, han vil svikte deg og riste hodet på deg.

{13:8} Obs at du ikke bli bedratt og brakt ned i din lystighet.

{13:9} hvis du inviteres til en mektig mann, trekke deg selv, og så mye mer vil han inviterer deg.

{13:10} trykker du ikke på ham, så du bli satt tilbake; står ikke langt unna, så du bli glemt.

{13:11} påvirker ikke skal gjøres lik ham i snakk, og tror ikke hans mange ord: for mye kommunikasjon vil han friste deg, og smiler på deg vil få din hemmeligheter:

{13:12} grusomt han vil legge opp dine ord, og vil ikke ekstra å gjøre deg vondt, og sette deg i fengsel.

{13:13} observere og ta godt akt, for du walkest i fare for din styrte: Når du hører disse tingene, våken i din søvn.

{13:14} elsker Herren hele ditt liv, og kaller på ham for din frelse.

{13:15} alle dyr elsker hans like, og hver mann elsker naboen.

{13:16} alt kjød consorteth etter type, og en mann vil holde seg til hans like.

{13:17} hva delaktighet har ulven med lammet? så synderen med det guddommelige.

{13:18} hva enighet er det mellom hyene og hunden? og hva fred mellom rike og fattige?

{13:19} den wild ass er løvens byttedyr i den villmarken: slik at rike spise opp fattige.

{13:20} som de stolte hater ydmykhet: så får den rik abhor fattige.

{13:21} en rik mann begynner å falle holdt opp av hans venner: men en fattig mann er ned kastes bort av hans venner.

{13:22} Når en rik mann er falt, han har mange hjelpeprogrammer:

Han taler ting ikke å bli lest, og ennå menn rettferdiggjøre ham: den fattige mannen gled, og likevel de irettesatte ham også; Han

talte klokt, og kunne ikke har noe sted.

{13:23} når en rik mann taler, hver mann har sin tungen, og se, hva han sier, de extol det til skyene:

men hvis den fattige mannen snakker, de sier, andre er dette? og

om han snubler, vil de hjelpe katre ham.

{13:24} rikdom er gode til ham som har synd, og fattigdom er ondt i munnen på den ugudelige.

{13:25} hjertet av en mann forandrer stirret, enten det er for godt eller ondt: og en lystig hjerte maketh en blidt åsyn.

{13:26} blidt åsyn er et tegn på et hjerte som er velstand; og oppdagelse av lignelser er en trettende arbeidskraft av sinnet.

{14:1} Salig er mannen som ikke har glidd med sin munnen, og er ikke stukket med mange synder.

{14:2} Salig er den hvis samvittigheten ikke har fordømt ham, og som ikke er falt fra hans håp i det Lord.

{14:3} rikdom er ikke vakker for en niggard: og hva gjør en misunnelig mann med penger?

{14:4} han som samler ved defrauding sin sjel samler for andre, som skal tilbringe sine varer gjennomgående.

{14:5} han som er onde selv, hvem vil han være bra? han skal ikke ta glede i sine varer.

{14:6} der er ingen verre enn den som misunner seg selv; og dette er en recompence av sin ugudelighet.

{14:7} og hvis han gjør godt, gjør han det motvillig; og på sist vil han erklærer sin ugudelighet.

{14:8} misunnelig mannen har en onde øyet; Han vender bort hans ansikt, og despiseth menn.

{14:9} A begjærlige man's eye er ikke fornøyd med sin del; og synder ugudelige drieth opp hans sjel.

{14:10} en ond øye misunner [hans] brød, og han er en niggard på bordet.

{14:11} min sønn, ifølge din evne gjør godt å

deg selv, og gi Herren hans grunn offer.

{14:12} husker at death ikke lenge i kommende,
og at pakten av graven ikke er åpenbart for deg.

{14:13} gjøre godt til din venn før du dør, og
Ifølge din evne strekke ut din hånd og gi ham.

{14:14} svindle ikke deg selv av de god dag, og la ikke

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 608

delen av et godt ønske overgang deg.

{14:15} skal du ikke la dine lidelser til en annen?
og din labours deles av mange?

{14:16} gir, og ta og helliggjør din sjel; for det er
ingen søker av godbitene i graven.

{14:17} alt kjød waxeth gamle som et klesplagg: for den
pakten fra begynnelsen er du skal dø død.

{14:18} faller som av den grønne blader på en tykk treet, noen,
og noen vokse; så er generasjonen av kjøtt og blod,
kommer til en slutt, og en annen er født.

{14:19} hver rotteth og brenner, og
arbeidstaker derav skal gå.

{14:20} Salig er mannen som meditere gode ting

i visdom og som taler om hellige ting av hans forståelse. ing.

{14,21} skal han som considereth henne måter i sitt hjerte også har forståelse i hennes hemmeligheter.

{14:22} gå etter henne som en som traceth, og ligger på lur i hennes måter.

{14:23} som prieth i på sin windows skal også Lytt på hennes dører.

{14:24} som lodge nær huset skal også Fest en i hennes murer.

{14:25} han skal kaste hans telt nær henne, og skal Lodge i en losji hvor bra er.

{14:26} han skal sette barna under hennes ly, og skal lodge under hennes grener.

{14:27} av henne skal han dekket fra varmen og henne herlighet skal han bor.

{15:1} han som frykter Herren vil gjøre godt, og han har kunnskap om loven skal få henne.

{15:2} som mor skal hun møte ham og motta ham som en kone giftet seg med en jomfru.

{15:3} med brød forståelse skal hun feed
ham og gi ham vann visdom å drikke.

{15:4} han skal være bodde over henne, og skal ikke
flyttet; skal stole på henne og ikke skal forvirres.

{15:5} hun skal opphøye ham over sine naboer, og i
midt i menigheten skal hun åpner munnen.

{15:6} han finner glede og en krone av glede, og hun
skal føre ham til å arve et evig navn.

{15:7} men tåpelige menn skal ikke komme til henne, og
syndere skal ikke se henne.

{15:8} for hun er langt fra stolthet og menn som er løgnere
kan ikke huske henne.

{15:9} ros er ikke sømmelig i munnen på en synder, for det
ble ikke sendt ham av Herren.

{15:10} for ros skal bli sagt i visdom, og
Herren skal lykkes det.

{15:11} sier ikke du, det er gjennom Herren at jeg falt
unna: for du oughtest ikke å gjøre tingene som han hater.

{15:12} sier ikke du, han har forårsaket meg å feile: for den
har intet behov syndig mann.

{15:13} Herren hater alle styggedom; og de som frykt Gud elsker det ikke.

{15:14} han selv gjorde mannen fra begynnelsen, og forlot ham i hånden til hans råd;

{15:15} hvis du vil, for å holde budene, og utføre akseptabel trofasthet.

{15:16} han har satt ild og vann dig: strekk tilbake din hånd til om du vil.

{15:17} før man er liv og død; og om ham liketh skal bli gitt ham.

{15:18} for visdom av Herren er stor, og han er mektig i kraft, og beholdeth alle ting:

{15:19} og øynene hans er over dem som frykter ham, og han kjenner hver arbeid mann.

{15:20} han befalt ingen mann å gjøre ugudelige, verken har han gitt noen mann lisens til å synde.

{16:1} ønsket ikke et mangfold av ulønnsomme barn, ingen glede i ugudelige sønner.

{16:2} om de mangedoble, fryde seg ikke i dem, unntatt frykten for Herren være med dem.

{16:3} stoler ikke du i livet, ingen respekt deres mangfold: for en som bare er bedre enn tusen; og bedre er det å dø uten barn, enn å ha dem som er ugudelige.

{16:4} en som har forståelse skal byen fornyes: men slekter ugudelige skal raskt bli forlatt.

{16:5} mange slike ting har jeg sett med mine øyne, og mitt øre har hørt større ting enn dette.

{16:6} i menigheten av de ugudelige brann skal opptent; og i en opprørsk nasjon vrede er satt i brann.

{16:7} han var ikke stemt mot de gamle gigantene, som falt bort i styrken i deres dårskap.

{16:8} spart verken han stedet hvor mye sojourned, men abhorred dem for deres stolthet.

{16:9} han synd ikke folk fortapelsens, som var tatt bort i sine synder:

{16:10} eller seks hundre tusen fotfolk, som var samlet i av deres hårde hjerter.

{16:11} og hvis det være en hårdnakket blant den

mennesker, er det marvel hvis han flykte ustraffet: om nåde og vrede er med ham. Han er mektig til å tilgi og utøse

Siden 609 Ben Sira (Ecclesiasticus)

misnøye.

{16:12} som hans barmhjertighet er stor, så er hans korreksjon også: han

dømmer en mann etter hans gjerninger

{16:13} synderen skal ikke unnsnippe med sin byttet: og skal ikke frustrere tålmodighet den gudfryktige.

{16:14} gjøre vei for hvert verk nåde: for hver menneske finner etter hans gjerninger.

{16:15} Herren herdet Farao, han skal ikke kjenne ham, som hans mektige gjerninger kan være kjent for de verden.

{16:16} hans barmhjertighet er åpenbart for all skapningen. og han

har skilt hans lyset fra mørket med en ubøyelig.

{16:17} sier ikke du, jeg vil skjule meg selv fra Herren:

husker noen meg? Jeg skal ikke

husket blant så mange mennesker: Hva er min sjel

blant slike et uendelig antall skapninger?

{16:18} se himmelen og himmelen av himmelen,
dypet, og jorden og alt som er der, skal
flyttet da han skal besøke.

{16:19} fjellene også og grunnfestet jorden
ristes med skjelvende, når Herren ser dem.

{16:20} ikke har hjerte kan tenke på disse tingene verdig:
og som er i stand til å unnfange hans veier?

{16:21} er det en storm som ingen mann kan se: for den
meste av hans verker er skjult.

{16:22} som kan erklære sin rettferdighetens verk? eller som
tåler dem? for sin pakt er afar av, og rettssaken
alt er slutt.

{16:23} som wanteth forståelse vil tenke på
materielle: og en tåpelig mann feilende imagineth dårskap.

{16:24} av sønn, Lytt til meg, og lære kunnskap,
og Merk mine ord med ditt hjerte.

{16:25} jeg vil shew ut doktrine i vekt og erklære
sin kunnskap akkurat.

{16:26} Herrens gjerninger er gjort i dommen fra
begynnelsen: og etter at han gjorde dem han fjernet

deler av.

{16:27} han pyntet hans arbeider for alltid, og i hånden er sjef for dem for alle generasjoner: de verken arbeid, eller er slitne, eller opphøre fra deres gjerninger.

{16:28} ingen av dem hindereth en annen, og de skal aldri nekte å adlyde hans ord.

{16:29} etter dette Herren så på jorden, og fylte den med hans velsignelser.

{16:30} med alle måte av levende ting har han dekket ansiktet. og de skal vende tilbake til den igjen.

{17:1} Herren skapte mennesket på jorden, og viste ham i det igjen.

{17:2} han ga dem noen dager, og kort tid, og strøm også over ting der.

{17:3} han endued dem med styrke av seg selv, og laget dem ifølge sitt bilde,

{17:4} og sette frykt for mann over alt kjød, og ga ham herredømme over beist og fuglene.

{17:5} de fikk bruken av fem driften av den Herre, og på det sjette stedet formidlet han dem

forståelse, og i den sjuende talen, tolk av cogitations derav.

{17:6} råd, og en tunge, og øyne, ører, og et hjerte, ga han dem å forstå.

{17:7} withal han fylte dem med kunnskap om forståelse og lot dem godt og ondt.

{17:8} han satte blikket på deres hjerter, så han kunne vise dem storheten av hans verker.

{17:9} han ga dem til ære i hans fantastiske handlinger for noen gang, at de kunne fortelle hans arbeider med forståelse.

{17:10} og utvalgte skal prise hans hellige navn.

{17:11} ved dette ga han dem kunnskap og loven livsstil for en arv.

{17:12} han en evig pakt med dem, og lot dem hans dommer.

{17:13} øynene så majesteten i sin herlighet, og deres ører hørte stemmen strålende.

{17:14} og han sa til dem: Vokt dere for alle urettferdighet, og han ga hver mann bud om sin neste.

{17:15} sine måter før ham, og skal ikke være skjult for hans øyne.

{17:16} hver mann fra sin ungdom er gitt til onde. verken de kan gjøre seg selv kjøttfulle hjerter for steinete.

{17:17} for i delingen av hele nasjoner jorden han satt en hersker over alle folk. men Israel er den Herrens del:

{17:18} hvem, blir hans førstefødte, han nourisheth med faget, og gi ham hans kjærligheten lyser ikke doth forlate ham.

{17:19} derfor alle deres gjerninger er som solen før ham og hans øyne er kontinuerlig på sine måter.

{17:20} ingen av deres urettferdige gjerninger er skjult for ham, men alle sine synder er Herren

{17:21} men Herren er nådig og vite hans utførelse, hverken venstre eller forlot dem, men spart dem.

{17:22} almisse av en mann er som en signet med ham, og han vil holde godheten mann som apple i øyet, og gi omvendelse til hans sønner og døtre.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 610

{17:23} etterpå vil han stå opp og belønne dem, og gjengi deres recompence over deres hoder.

{17:24} men dem som omvender seg, han har gitt dem tilbake og trøstet som mislyktes i tålmodighet.

{17:25} tilbake til Herren og forsake dine synder, gjøre din bønn før hans ansikt, og fornærme mindre.

{17:26} igjen til den høyeste, og vende oss bort fra synd: for han vil lede deg mørke til lys

helse, og hater du styggedom heftig.

{17:27} som prise mest høy i graven,
i stedet for dem som bor og gi takk?

{17:28} Thanksgiving bkunnskap fra døde, fra
en som ikke: den levende og lyd i hjertet prise den
Lord.

{17:29} hvor stor er miskunnhet Herren vår
Gud og hans medfølelse til vender som seg til ham i
Hellighet!

{17:30} for alle ting kan ikke i menn, fordi sønn
mannen er ikke udødelig.

{17:31} hva er lysere enn solen? men lyset
derav svikter; og kjøtt og blod vil tenke onde.

{17:32} han vieweth kraften i høyden på himmelen.
alle menn er men jord og aske.

{18:1} den som lever for noensinne har skapt alle ting i
generelt.

{18:2} Herren bare er rettferdige, og det er ingen andre
men han

{18:3} som governeth verden med håndflaten hans
hånd, og alt adlyde hans vilje: han er kongen av alle,
ved sin kraft dele hellige ting blant dem fra profane.

{18:4} som har han gitt makt til å forkynne hans
fungerer? og hvem skal finne ut sine edle handlinger?

{18:5} som skal nummerere styrke hans majestet? og
Hvem skal også fortelle ut hans barmhjertighet?

{18:6} som for vidunderlige arbeider Herren, kan det
ingenting bli tatt fra dem, heller ikke kan noe settes
dem finner verken bakken av dem.

{18:7} når en mann har gjort, så han begynner; og
Når han leaveth, skal da han være tvilsomt.

{18:8} hva er mann og whereto tjener han? Hva er hans bra, og hva er hans onde?

{18:9} antall en manns dager på de er en hundre år.

{18:10} som en dråpe vann til havet, og en gravelstone sammenligning av sand; så er en tusen år den tiden med evigheten.

{18:11} Derfor er Gud pasient med dem, og poureth frem hans nåde til dem.

{18:12} han så og oppfattet slutten å være onde; Derfor multiplisert han hans medfølelse.

{18:13} prisgitt mann er mot sin neste; men nåde av Herren er på all flekk: han hevder, og nurtureth, underviser og tilveiebringer igjen, som gjeter hans Flock.

{18:14} han har barmhjertighet med dem som mottar disiplin, og som flittig søker etter hans bud.

{18:15} min sønn, lyte ikke dine gode gjerninger, ikke bruk ubehagelig ord når du givest noen ting.

{18:16} skal ikke dugg asswage varmen? så er et ord

bedre enn en gave.

{18:17} lo, er ikke et ord bedre enn en gave? men begge er med en nådig mann.

{18:18} en tosk vil bebreide churlishly, og en gave av den misunnelig brenner øynene.

{18:19} lære før du snakker, og bruk physick eller noensinne du bli syk.

{18:20} før dommen undersøke deg selv, og i dag hjem søkelsens finner du barmhjertighet.

{18:21} ydmyke deg selv før du syk, og i den tidspunktet for synder shew omvendelse.

{18:22} la ingenting hindrer deg å betale din løfte i due tid, og utsetter ikke til død å være begrunnet.

{18:23} før du ber, forberede deg selv; og ikke som en som tempteth Herren.

{18:24} tenker på vreden som skal være på slutten, og tidspunktet for hevn, når han skal vende bort ansiktet.

{18:25} når du har nok, huske tiden

sult: og når du er rik, tror på fattigdom og du trenger.

{18:26} fra morgen til kveld tiden er endret, og alt er snart gjort for Herren.

{18:27} en klok mann vil frykte i alle ting, og i den dag for å synde han vil pass lovbrudd: men en tosk observere tid.

{18:28} hver forståelse vet visdom, og gir ros ham som fant henne.

{18:29} som var av forståelse i uttrykk ble også lurt seg, og helte frem utsøkte lignelser.

{18:30} går ikke etter dine lyster, men avstå deg selv fra dine lyster.

{18:31} hvis du givest din sjel ønskene som Vennligst henne, Hun vil gjøre deg en latter til dine fiender som sverte deg.

{18:32} tar ikke glede mye fin jul, verken være knyttet til utgift derav.

Siden 611 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{18:33} ikke gjøres en tigger ved selskapslokaler på låne, når du har noe i din veske: for du

skal ligger på lur for ditt eget liv, og bli snakket på.

{19:1} en labouring mann som A drukkenskap

skal ikke bli rik: og den som contemneth små ting skal fall av liten og lite.

{19:2} vin og kvinner gjør menn

å falle bort: og han som cleaveth til horer vil bli frekk.

{19:3} møll og ormer skal ha ham arv, og fet mann skal tas bort.

{19:4} han som forhastet å gi kreditt er lightminded; og den som synder skal støte mot sin sjel.

{19:5} den som tar glede i ugudelighet skal fordømt: men han som resisteth gleder crowneth livet.

{19:6} som kan styre sin tunge skal leve uten strid; og den som hater babling skal ha mindre onde.

{19:7} Øv inn for en annen som er fortalt til dig, og du skal billettpris aldri verre.

{19:8} enten det er venn eller fiende, Tal ikke om andre Menns liv; og hvis du kan uten lovbrudd, avsløre dem. ikke.

{19:9} for han hørte og observert deg, og når tid kommer han vil hate deg.

{19:10} la hvis du har hørt et ord, det dør med. og fet, det vil ikke sprekke deg.

{19:11} en tosk stønner sammen med et ord, som en kvinne i arbeid av et barn.

{19:12} som en pil som sticketh i en manns lår, så er en ord i en dåre magen.

{19:13} formane en venn, kan det være han ikke har gjort det: og hvis han har gjort det, at han gjør det lenger.

{19:14} formane din venn, kan det være han ikke har sagt det: og hvis han har, at han snakker den ikke igjen.

{19:15} formane en venn: for mange ganger det er en bakvaskelse, og tror ikke hver tale.

{19:16} det er en som slippeth i sin tale, men ikke fra sitt hjerte. og hvem er han som ikke har fornærmet med sin tungen?

{19:17} formane din neste før du True ham. og ikke å være sint, gi plass til loven av de

Høy.

{19:18} frykten for Herren er første skritt for å bli godtatt [] og visdom obtaineth hans kjærlighet.

{19:19} kunnskap om bud på

Herren er læren om livet: og de som gjør ting som

Vennligst skal ham motta frukten av treet til udødelighet.

{19:20} frykten for Herren er all visdom; og i alle

visdom er av loven, og kunnskap

av hans omnipotency.

{19:21} hvis en tjenestemann sier til sin Herre, jeg vil ikke gjøre som det

behager. men etterpå har han gjøre det, angereth han ham som nourisheth ham.

{19:22} kunnskap om ondskap er ikke visdom,

verken til enhver tid råd syndere klokskap.

{19:23} det er en ugudelighet, og det samme en

styggedom; og det er en tosk ville i visdom.

{19:24} den som har liten forståelse, og frykter

Gud er bedre enn en som har mye visdom, og

overtrer loven om den høyeste.

{19:25} det er en utsøkt subtilty, og det samme urettferdig; og det er en som vender til side for å gjøre dommen vises; og det er en klok mann som rettferdiggjør i dommen.

{19:26} det er en ond mann som henger ned hans hodet dessverre; men innvendig han er full av bedrag,

{19:27} casting ned hans ansikt, og gjør som om han hørte ikke: hvor han ikke er kjent, han vil gjøre deg en ugagn før du være oppmerksom.

{19:28} og i mangel av makt være han hindret fra synde, vil men når han befinne muligheten han gjøre ondt.

{19:29} en mann kan være kjent av hans utseende, som har forståelse av hans ansikt, når du meetest ham.

{19:30} en manns antrekk, og mye latter, og gangart, vise hva han er.

{20:1} det er en irettesettelse som ikke er vakker: igjen, noen mann har tungen, og han er klok.

{20:2} det er mye bedre å irettesette, enn å være sint hemmelighet: og som nekter hans feil skal bevares

fra skade.

{20:3} hvor godt er det, når du er irettesatt, å vise omvendelse! for så skal du unnslippe forsettlig synd.

{20:4} som er begjær i en evnukk å deflower en jomfru; så er han som virkeliggjør dom med vold.

{20:5} det er en som holder stillhet, og er funnet klok: og en med mye babling det hatsk.

{20:6} noen mann har tungen, fordi han ikke har svare: og noen holder stillhet, vel vitende om sin tid.

{20:7} en klok mann vil holde tungen til han ser muligheten: men en babbler og lure anse blunk.

{20:8} han som useth mange ord skal være abhorred; og han som tar til seg myndighet der skal bli hatet.

{20:9} det er en synder som har god suksess i onde ting. og det er en gevinst som vender til tap.

{20:10} det er en gave som ikke skal profitt. og det er en gave som recompence er.

{20:11} det skyldes en abasement herlighet. og

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 612

Det er som lifteth opp hodet fra en lav eiendom.

{20:12} det er som buyeth mye for litt, og
repayeth det sevenfold.

{20:13} en klok mann av hans ord får ham kjære:
men nådene Narrenes skal utøses.

{20:14} gave en tosk skal gjøre deg noe godt når
du har det; ingen ennå av den misunnelige for hans
nødvendighet: for

Han ser for å motta mange ting for en.

{20:15} han gir lite og upbraideth mye; han skrive
munnen som en crier; dag han lendeth, og i morgen vil
Han spør den igjen: ham er å bli hatet av Gud og mennesket.

{20:16} lure sier, jeg har ingen venner, jeg har ingen takk
for alle mine gode gjerninger, og de spiser mitt brød tale ondt
av meg.

{20:17} hvor ofte og hvor mange skal han bli lo til
hån! for han vet ikke aright hva det er å ha; og det er
alt en ham som om han ikke hadde.

{20:18} å skli på en fortau er bedre enn å skli
med tungen: så fall de ugudelige skal komme
raskt.

{20:19} en unseasonable fortelling vil alltid være i munnen av det uklokt.

{20:20} en klok setning skal være avvist når det kommer av en dåre munn. for han ikke vil si det i god sesong.

{20:21} det er som hindret fra synde gjennom ønsker: og når han tar resten, skal han ikke bli plaget.

{20:22} det er som utrydder sin sjel gjennom bashfulness, og akseptere personer overthroweth selv.

{20:23} det er at for bashfulness promiseth hans venn, og får ham hans fiende for ingenting.

{20:24} løgn er en stygg klatt i en mann, men det er kontinuerlig i munnen på den untaught.

{20:25} en tyv er bedre enn en mann som er vant til å ligge: men de begge har ødeleggelse arv.

{20:26} fjerning av en løgner er æreløs, og hans skam er noensinne med ham.

{20:27} en klok mann skal fremme seg å ære med hans ord: og den som har forståelse vil ta stor menn.

{20:28} han som tilleth sitt land skal øke sin heap:
og som behager store menn skal få tilgivelse for synder.

{20:29} presenterer og gaver blinde øynene til kloke, og
stoppe opp munnen som han ikke kan irectesette.

{20.30} visdom som er skjult og skatten som er hoarded
opp, er hva profit i dem begge?

{20:31} bedre er han som skjuler hans dårskap enn en mann
som
skjuler sin visdom.

{20:32} nødvendige tålmodighet i søker ing Herren er
bedre enn han leder som livet uten guide.

{21:1} min sønn, har du syndet? gjøre det lenger, men spør
tilgivelse for dine tidligere synder.

{21:2} flykte fra synd fra ansiktet av en slange: Hvis
du kommer også i nærheten, det vil bite deg: tennene derav er
som tennene av en løve, drapet menneskenes sjeler.

{21:3} alle synder er som to kantet sverd, sår
herav ikke kan bli helbredet.

{21:4} for å skremme og gjøre feil vil kaste bort rikdom: dermed
den
huset stolte menn skal gjøres øde.

{21:5} en bønn av en fattig manns munn reacheth til ørene av Gud, og hans dom kommer raskt.

{21:6} han som hater å bli irettesatt er i form av syndere: men han som frykter Herren vil omvende seg fra sin hjerte.

{21:7} en veltalende mann er kjent langt og nær; men en mann forståelse vet når han slippeth.

{21:8} han som bygger sitt hus med andre menn penger som en som samler seg steiner for graven hans begravelse.

{21:9} menigheten ugudelige er slep pakket sammen: og slutten av dem er en flamme av ild til ødelegge dem.

{21:10} veien for syndere er laget med steiner, men på slutten av dette er gropen av hell.

{21:11} den som holder loven Herrens getteth den forståelse av dette: og perfeksjon av frykt for den Herren er visdom.

{21:12} som ikke er klokt vil ikke bli undervist: men det er en visdom som multiplieth bitterhet.

{21:13} kunnskap om en klok mann skal florerer som en flom: og hans råd er som en ren kilde av livet.

{21:14} de indre delene av en tosk er som en brukket fartøy, og han holder ingen kunnskap så lenge han lever.

{21:15} hvis en dyktig mann hører et kloke ord, vil han berømme det og legge det: men så snart en av nei forståelse hører det det displeaseth ham og han han det bak ryggen.

{21:16} snakker om en tosk er som en byrde på måte: men grace skal finnes i leppene til kloke.

{21:17} de spørre ved munningen av den kloke mannen i den menigheten, og de skal tenke hans ord i deres hjerte.

{21:18} som er et hus som er ødelagt, så er visdom til en lure: og kunnskap om det uklokt som snakker uten følelse.

{21:19} læren til idioter er som fetters på føttene, og som manacles på høyre hånd.

{21:20} narr lifteth sin røst med latter; men en

Siden 613 Ben Sira (Ecclesiasticus)

klok mann knappe smile litt.

{21:21} læring er en klok mann som et ornament av gull, og som et armbånd på hans høyre arm.

{21:22} en tåpelig mann foten er snart i sin [neste] hus: men en mann erfaring er skamme seg over ham.

{21:23} en tosk vil peep på døren til huset: men som er godt nærret vil stå uten.

{21:24} er det uhøflighet av en mann å lytte på døren: men en klok mann vil bli sorg med skam.

{21:25} leppene til pratmakere vil fortelle slike ting som gjelder ikke for dem: men ord som har forståelse er veid i balanse.

{21:26} hjertet av fools er i deres munn: men munningen av kloke er i sitt hjerte.

{21:27} når de ugudelige forbanner Satan, han forbanner sin egen sjel.

{21:28} en whisperer urent sin sjel, og er hatet wheresoever bor han.

{22:1} A doven mann er sammenlignet med en skitten stein, og hver susing ham ut til hans skam.

{22:2} en doven mann sammenlignes smuss av en

dunghill: hver mann som tar det opp vil riste hånden.

{22:3} en evilmurtet mann er vanære farens

som fikk ham: og [tåpelig] datter er født til hans tap.

{22:4} A klok daughter skal få en arv til henne

mann: men hun som lever uærlig farens

tyngde.

{22:5} hun som er fet dishonoureth begge hennes far og

hennes mann, men begge skal forakter henne.

{22:6} A tale utenfor sesongen [er] musick i sorg:

men striper og korrigerer av visdom er aldri tom for tid.

{22:7} den som underviser en tosk er som en som glueth en

potteskår sammen, og som han som vekker en fra en lyd

søvn.

{22:8} han som forteller en fortelling til en tosk taler til en i en

pyjamasfest: når han har fortalt sin tale, han vil si, hva er det

saken?

{22:9} hvis barn lever ærlig, og har midlene,

de skal dekke nedrighet til sine foreldre.

{22:10} men barn, å være hovmodig, gjennom forakt og

vil styrke flekken adelen av sine slektninger.

{22:11} gråte for døde, for han har mistet lyset: og gråte for lure, for han wanteth forståelse: gjøre lite gråt for døde, for han er i ro: men livet til lure er verre enn døden.

{22:12} syv dager menn sørge for ham som er deaktivert. men for en tosk og en ugudelig mann alle dagene av sitt liv.

{22:13} snakker ikke mye med en tosk, og gå ikke til ham som har ingen forståelse: Vokt dere for ham, så du har problemer, og du skal aldri være urent med hans fooleries: fra ham, og skal finne resten, og aldri være disquieted med galskap.

{22:14} hva er tyngre enn bly? og hva er navnet men en tosk?

{22:15} Sand, og salt, og en masse av jern, er lettere å Bjørn, enn en mann uten forståelse.

{22,16} som tømmer utstyrte og bundet sammen i en bygning kan ikke bli løst med rister: så hjertet som er opprettet av rådet advokat skal frykte på noe tidspunkt.

{22:17} et hjerte avgjort når en tanke forståelse er som en god plaistering på veggen i et galleri.

{22:18} blekner på et høyt sted vil aldri stå
mot vinden: slik en engstelig hjertet i fantasien til en
tosk kan ikke stå mot frykt.

{22:19} som pricketh øyet vil gjøre tårer å falle:
og han som pricketh hjertet lar det å vise henne
kunnskap.

{22:20} den som han en stein på fuglene frayeth dem
unna: og den som upbraideth sin venn bryter vennskap.

{22:21} om du drewest et sverd på din venn, ennå
Fortvil ikke: for det kan være en retur [å favorisere.]

{22:22} hvis du har åpnet din munn mot din venn,
frykt ikke; for det kan være en avstemming: bortsett fra
upbraiding, eller stolthet eller avsløre hemmeligheter, eller en
forrædersk såret: for for disse tingene hver venn vil
reise.

{22:23} være trofast mot din neste i sin fattigdom, som
Du kan glede seg i sin velstand: følge stod til
ham i tiden av hans problemer, så du kan være arving med
ham i hans arv: gjennomsnittet for en eiendom er ikke alltid å
være

contemned: eller de rike som er tåpelig å være hadde i beundring.

{22:24} som damp og røyk av en ovn goeth før på ilden. så sannhet før blod.

{22:25} jeg vil ikke skamme seg å forsvare en venn; verken Jeg ville gjemme meg fra ham.

{22:26} og hvis noen onde meg av ham, hver som hører det vil se opp for ham.

{22:27} som skal sette en klokke før munnen, og visdom på mine lepper, som jeg ikke plutselig av riksvåpen dem, og at min tunge ikke ødelegge meg?

{23:1} O Herre, far og guvernør i hele hele livet La meg ikke til deres råd, og la meg ikke falle av dem.

{23:2} som vil sette scourges over mine tanker, og disiplin av visdom over mitt hjerte? at de spare meg ikke for min går ignorances, og det ikke av mine synder:

{23:3} at min ignorances øker, og mine synder florerer til min ødeleggelse, og jeg faller før meg motstandere, og min fiende glede seg over meg, som håper er langt fra din nåde.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 614

{23:4} O Herre, far og livet mitt, Gud gi meg ikke en stolt ser, men slår fra dine tjenere alltid en hovmodig sinn.

{23:5} tur fra meg forgjeves håp og Concupiscence, og du skal holde ham opp som er ønsket alltid å tjene deg.

{23:6} La ikke grådighet av magen eller begjær i den kjøtt ta tak i meg. og gi ikke over meg din tjener inn en uforskammet sinn.

{23:7} Hør, O dere barn, disiplin av munnen: den som holder det skal aldri tas i munnen.

{23:8} synderen skal stå i hans dårskap: både den onde høyttaler og de stolte skal falle dermed.

{23:9} Accustom ikke din munn å banne; verken bruker deg selv til navngivning av hellige.

{23:10} for som en tjener som er stadig slått skal ikke være uten en blå merke: så han som sweareth og nameth Gud skal kontinuerlig ikke være feilfri.

{23:11} en mann som useth mye banning skal fylles

med urett, og pesten skal aldri avreise fra hans hus: Hvis han synder, sin synd skal ham: og hvis han anerkjenner ikke sin synd, han får en dobbel handling: og hvis Han sverger forgjeves, han ikke skal være uskyldig, men huset hans skal være full av ulykker.

{23:12} det er et ord som er ikledd død om:

Gud gi at det ikke finnes i arv av Jakob. for alt skal være langt fra den fromme, og de skal ikke velte seg i sine synder.

{23:13} bruker ikke din munn til på banning, for der er ordet syndens.

{23:14} Husk din far og din mor, når du troner blant store menn. Være ikke glemsom foran dem, og så du av din egendefinerte blir til en tosk, og ønsker at du brodd ikke født, og forbannelse de for din fødsel.

{23:15} mannen som er vant til opprobrious ord vil aldri bli reformert alle dagene av sitt liv.

{23:16} to slags menn multiplisere synd, og tredje vil bringe vrede: et varmt sinn er en brennende ild, ville være

slukket før det brukes: driver hor. i kroppen hans
kjøtt vil aldri opphøre før han har opptent en brann.

{23:17} alle brødet er søt til en whoremonger, vil han ikke
La off før han dør.

{23:18} en mann som bryter ekteskap sier dermed i sin
hjerte, som ser meg? Jeg er foregir om mørke,
veggene dekke meg og ingen kropp ser meg. Hva trenger jeg å
frykt? den høyeste vil ikke huske mine synder:

{23:19} slik mann frykter bare øynene til menn, og
vet ikke at øynene til Herren er ti tusen ganger
klarere enn solen, skuer alle måter av menn, og
vurderer de mest hemmelige delene.

{23:20} han visste alt før noen gang de ble opprettet. så
også etter at de ble perfeksjonert så han på dem alle.

{23:21} denne mannen skal bli straffet i gatene i den
byen, og hvor han suspecteth ikke han skal tas.

{23:22} Derfor skal det gå også med kona som leaveth
hennes mann, og bringer i en arving av en annen.

{23:23} for første, har hun adlød loven av de
Høy; og for det andre hun har syndet mot sin egen

mann. og for det tredje, har hun spilt hore i utroskap, og brakte barn av en annen mann.

{23:24} hun skal bringes i menigheten

og inkvisisjonen skal gjøres av hennes barn.

{23:25} barna skal ikke ta rot og hennes grener

skal bære ingen frukt.

{23:26} hun skal forlate hennes hukommelse å bli forbannet, og hennes

skam skal ikke slettes.

{23:27} og de som fortsatt skal vite at det er

ikke noe bedre enn frykt for Herren, og at det er

ikke noe søtere enn å ta akt bud

Herren.

{23:28} er det stor herlighet å følge Herren, og skal

mottatt av ham er lang levetid.

{24:1} visdom prise seg selv og skal ære i det

midt i sitt folk.

{24:2} i menighet den høyeste skal hun

åpne munnen og triumf før sin makt.

{24:3} jeg kom ut av den høyeste, munn og

dekket jorden som en sky.

{24:4} jeg bodde i høye steder, og min trone i en skyet pilar.

{24:5} jeg alene foregir kretsen av himmelen, og gikk i bunnen av dypet.

{24:6} i bølgene på havet og alle på jorden, og i alle folk og nasjon, fikk jeg en besittelse.

{24:7} med alle disse jeg søkte resten: og hvis arv skal jeg følge?

{24:8} så skaperen av alle ting ga meg en budet, og han som gjorde meg forårsaket mitt tabernakel å hvile, og sa: La din bolig i Jacob, og thine arv i Israel.

{24:9} han skapte meg fra begynnelsen før den verden, og jeg skal aldri svikte.

{24:10} i den hellige tabernaklet jeg servert før ham. og så Jeg ble etablert i Sion.

{24:11} likeledes i elskede by han ga meg resten, og i Jerusalem var min makt.

{24:12} og jeg tok rot i en hederlige mennesker, selv i

andel av Herrens arv.

{24:13} jeg var opphøyet som en cedar i Libanus, og som en Cypress treet på fjellene av Hermon.

Siden 615 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{24:14} jeg var opphøyet som et palmetre i no-gaddi, og som en rose plante i Jeriko, som en rettferdig oliventre i et hyggelig, og vokste opp som et fly tre ved vannet.

{24:15} jeg ga en søt lukt som kanel og aspalathus, og jeg ga en hyggelig lukt som best Myrrh, som galbanum, og onyx, og søte storax, og som den røyk av røkelse i Tabernaklet.

{24:16} som turpentine treet jeg rakte meg grener og min grener er grenene av ære og nåde.

{24:17} som vintreet brakt jeg frem behagelig duft, og min blomster er frukten av ære og rikdom.

{24:18} jeg er mor til rettferdig kjærlighet og frykt, og kunnskap og hellige håp: Jeg derfor å være evig, er gitt til alle mine barn som er navngitt av ham.

{24:19} kommer til meg, alle dere som ønsket av meg, og

fylle dere med mine frukt.

{24:20} for min minnesmerke er søtere enn honning, og min arv enn honning.

{24:21} de spiser meg skal likevel være sulten, og de den drinken meg ennå skal tørst.

{24:22} den som adlyder meg skal aldri bli forvirret, og de som arbeider ved meg skal ikke galt.

{24:23} alle disse tingene er boken av pakt den høyeste Gud, selv den lov som Moses ledet for en arv til menigheter Jakobs.

{24:24} svak ikke å være sterk i Herren. så han kan bekrefter deg, holde seg til ham: for Herren den allmektige Gud alene, og ved siden av ham er det ingen andre frelser.

{24:25} han adlyder alle ting med sin visdom, som Phison og som Tigris i tiden av nye fruktene.

{24:26} han lar forståelsen å florerer som Euftrat, og Jordan på innhøstingen tid.

{24:27} han lar læren om kunnskap vises som lyset, og som Geon i tiden av vintage.

{24:28} den første mannen kjente henne ikke perfekt: ikke mer

Sist finner henne ut.

{24:29} for hennes tanker er mer enn havet, og hennes råd profounder enn det store dyp.

{24:30} jeg også kom ut som en bekk fra en elv, og som en kanal i en hage.

{24:31} jeg sa, jeg vil vann min beste hage, og vil vann helt min hage seng: og se, min brook ble en elven, og min elv ble et hav.

{24:32} jeg vil likevel gjøre lære å skinne som, og sender ut sitt lys avstand.

{24:33} vil jeg likevel utøse doktrine som profeti, og La det til alle aldre for alltid.

{24:34} se har ikke jobbet jeg for meg selv, men for alle dem som søker visdom.

{25: 1} i tre ting jeg var forskjønnet, og sto opp vakre både før Gud og mennesker: enhet av brødre, kjærlighet naboer, en mann og en kone som godtar sammen.

{25:2} tre slags menn min sjel hateth, og jeg sterkt fornærmet på sitt liv: en fattig mann som er stolte, en

rik mann som er en løgner og en gammel ekteskapsbryter som doateth.

{25:3} Hvis du har samlet ingenting i din ungdom, hvordan kan du finne noen ting i din alder?

{25:4} O hvor vakker ting er dom grå hår, og gamle menn vite råd!

{25: 5} O hvordan vakker er visdom gamle menn, og forståelse og råd til menn av ære.

{25:6} mye erfaring er crown gamle menn, og frykt for Gud er deres herlighet.

{25:7} det være ni ting som jeg har vurdert i min hjertet å være lykkelig, og den tiende jeg vil absolutt med tungen min:

En mann som har glede av hans barn; og den som lever å se høsten hans fiende:

{25:8} er vel som bor med en forståelse, og som har ikke gled med tungen, og som har ikke tjent en mann mer uverdigg enn seg selv:

{25:9} er vel ham som har funnet klokskap, og han som taler i ørene av dem som vil høre:

{25:10} hvor stor er den som findeth visdom! Likevel

det ingen over ham som frykter Herren.

{25:11} men kjærligheten til Herren passeth alle ting for belysning: han at holdeth, whereto skal han bli assimilert?

{25:12} frykten for Herren er begynnelsen av hans kjærlighet: og tro er begynnelsen av cleaving til ham.

{25:13} [gi meg] noen pesten, men pesten i hjertet: og noen ugudelighet, men ugudelighet en kvinne:

{25:14} og noen lidelse og lidelse fra dem.

som hater meg: og noen hevn, men hevn fiender.

{25:15} det er ingen hodet over hodet av en orm. og

Det er ingen vrede over vreden til fienden.

{25:16} jeg hadde heller bor med en løve og en drage, enn å holde hus med en ond kvinne.

{25:17} av en kvinne ugudelighet forandrer ansiktet, og darkeneth hennes ansikt som sekk.

{25:18} ektemannen skal sitte blant sine naboer; og

Når han hører skal det sukk bittert.

{25:19} All ugudelighet er men lite å ugudelighet en kvinne: La delen av en synder komme over henne.

{25:20} som klatre opp en sandstrand måte er å føtter

alderen, så er en kone full av ord til en stille mann.

{25: 21} snuble på skjønnheten av en kvinne, og ønske hennes ikke for nytelse.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 616

{25:22} en kvinne, er hvis hun opprettholde hennes mann, full av

sinne, frekkhet og mye bebreidelse.

{25:23} en ond kvinne abateth mot, maketh en tunge ansikt og en såret hjerte: en kvinne som vil ikke komfort ektemannen i nød maketh svake hender og svake knær.

{25: 24} kvinnen kom begynnelsen av synd, og hennes vi dør alle.

{25:25} gir vannet ingen passasje; verken en ond kvinne frihet til gad i utlandet.

{25:26} hvis hun går ikke som du vil ha henne, kuttet henne ut fra din kjøtt, gi henne en regning for skilsmisse og la henne gå.

{26:1} Salig er mannen som har en dydige kone, for antall hans dager skal være dobbel.

{26:2} en dydig kvinne gleder sin mann, og han skal oppfylle årene av sitt liv i fred.

{26:3} A god wife er en god del, som skal gitt i delen av dem som frykter Herren.

{26:4} om en mann være rik eller fattig, hvis han har en god hjerte mot Herren, han skal til alle tider fryde seg med en blidt åsyn.

{26:5} det være tre ting som min hjertet frykter; og for fjerde jeg var sår redd: bakvaskelse av en by, den samle sammen en uregjerlig mangfold og en falsk anklage: alle disse er verre enn døden.

{26:6}, men en sorg av hjertet og sorg er en kvinne som er sjalu over en annen kvinne, og en svøpe tungen som communicateth med alle.

{26:7} en onde kone er et åk ristet og tilbake: han som har holde henne som om han holdes en skorpion.

{26:8} en drunken kvinne og en gadder i utlandet lar stor vrede, og hun vil ikke dekke sin egen skam.

{26:9} whoredom en kvinne kan være kjent i hennes hovmodig ser og øyelokk.

{26:10} Hvis din skamløs, holde henne i fast tillukket,
så hun misbruk seg gjennom overmuch frihet.

{26:11} Watch over øye uforskammet: og ikke hvis
Hun utro mot deg.

{26:12} hun åpner munnen, som tørste reisende
Når han har funnet en fontene, og drikke hver vann
i nærheten av henne: av hver hekk vil hun sitte ned og åpne
henne
skjelve mot hver pil.

{26:13} nåde av en kone fryder ektemannen, og
hennes skjønn vil fatten hans ben.

{26: 14} en stille og kjærlig kvinne er en gave til Herren.
og det er ingenting så mye verdt som en sinn godt
instruert.

{26:15} en skamfulle og trofast kvinne er en dobbel
nåde og hennes kontinentet sinn kan ikke være verdsatt.

{26:16} som solen når det Ransak i den høye himmelen. så
er en god kone i rekkefølgen av huset hennes skjønnhet.

{26:17} som klart lyset er på de hellige candlestick; så
er skjønnhet ansiktet i moden alder.

{26:18} som golden søylene er kontaktene på sølv; så er rettferdig føttene med konstant hjerte.

{26:19} min sønn, holde blomsten av din alder lyd; og gi ikke din styrke til fremmede.

{26: 20} når du har fått en fruktbar besittelse gjennom alle feltet så det med ditt eget frø, stole på godheten av din lager.

{26:21} slik skal din rase som du leavest forstørret, har tillit av god avstamning deres.

{26:22} en hore skal bli regnet som spytt; men en gift kvinne er et tårn mot døden til ektemannen.

{26:23} A wicked kvinne er gitt som en del til en ugudelige manns: men en gudfryktig kvinne er gitt til ham som frykter

Herren.

{26:24} en uærlig kvinne contemneth synd: men en ærlig kvinne vil ærbødighet ektemannen.

{26:25} en skamløs kvinne skal regnes som en hund; men hun som skamfulle vil frykte Herren.

{26:26} en kvinne som honoureth ektemannen skal

dømt klokt av alle; men hun som dishonoureth ham i hennes stolthet skal telles ugudelige av alle.

{26:27} A høyt gråtende kvinne og en skjenne skal søkes til å drive bort fiender.

{26:28} det være to ting som sørge mitt hjerte. og tredje lar sint: en mann som tillater fattigdom; og menn som ikke er angitt av; og en som returneth fra rettferdighet til synd. Herren bereder slik en for sverdet.

{26:29} A selgeren skal knapt holde seg fra å gjøre galt; og en høker skal ikke bli frigjort fra synd.

{27:1} mange har syndet for en liten sak; og han som søker for overflod vende øynene.

{27:2} som en spiker sticketh raskt mellom joinings av den steiner; så sin pinne nær mellom kjøp og salg.

{27:3} med mindre en mann holder seg flittig i frykt for Herren og hans hus skal snart bli veltet.

{27:4} som når en sifteth med en sil, nekte forblir; så smuss mann i hans snakke.

{27:5} ovnen proveth potter's skip; så

prøveversjon av mannen er hans resonnement.

{27:6} frukt declareth om treet har vært kledd; så er ytring av en innbilskhet i menneskets hjerte.

{27:7} ros ingen før du hører ham snakke; for Dette er rettssaken av menn.

Siden 617 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{27:8} hvis du followest rettferdighet, skal du få henne, og sette henne, som en strålende lang kappe.

{27:9} fuglene vil ty til deres like; så vil sannheten returner dem som praktisere i henne.

{27:10} som løven ligger i vente byttet; så synd for dem som jobber urett.

{27:11} diskursen om en gudfryktig mann er alltid med visdom. men en tosk forandrer som månen.

{27: 12} Hvis du være blant de diskrè, observere tiden; men være kontinuerlig blant menn.

{27:13} diskurs av fools er kjedelig og deres er skamløshet syndens.

{27:14} snakke om ham som sweareth mye maketh det hår stå oppreist; og deres brawls gjøre ett stopp ørene.

{27:15} strid av de stolte er bloodshedding, og deres finne sted er alvorlig til øret.

{27:16} den discovereth hemmeligheter loseth samvittigheten; og skal aldri finne venn hans sinn.

{27:17} elske din venn, og være trofaste mot ham: men hvis du betrayest sine hemmeligheter, følger ikke mer etter ham.

{27:18} For som en mann har ødelagt sin fiende; så har du tapte kjærlighet til din neste.

{27:19} som en som letteth en fugl gå ut av hånden, så har du la din neste gå, og skal ikke få ham igjen

{27:20} følge etter ham ikke mer, for han er for langt off; Han er som en rogn flyktet ut av snare.

{27:21} som et sår, den kan være bundet. og etter sannhet det kan være reconcilment: men han som betrayeth hemmeligheter er uten håp.

{27:22} som winketh med øynene arbeider onde: og han som kjenner ham avviker fra ham.

{27:23} når du er tilstede, han skal tale søtt, og vil beundre dine ord: men i siste vil han writhe hans

munnen og bakvaskelse dine uttalelser.

{27:24} jeg har hatet mange ting, men ingenting som ham.

for Herren vil hater ham.

{27: 25} den som han en stein på høy han det på hans eget hode; og svikefull slag skal gjøre sårene.

{27:26} den som diggeth en pit skal falle der: og han som setter en felle skal bli tatt der.

{27:27} som virker skade, det skal falle på ham, og han skal ikke vet hvor det kommer.

{27:28} hån og bebreide er fra den stolte; men hevn, skal som en løve, ligger i vente for dem.

{27:29} som fryd på fall rettferdige skal tas i snare; og angst skal fortære dem før de dør.

{27:30} ondskap og vrede, selv disse er avskyeligheten. og syndig mannen skal ha dem begge.

{28: 1} som revengeth skal finne hevn fra de Herren, og han vil sikkert holde sine synder [i erindringen.]

{28,2} tilgi din neste såret som han har gjort deg, så dine synder også soning når du

ber.

{28:3} en mann bærer hat mot hverandre, og gjør han søker tilgivelse fra Herren?

{28:4} han sheweth ingen nåde til en mann, som er som selv: og skrider han be om tilgivelse for sine egne synder?

{28:5} hvis han som er men kjødet ernære hat, som vil intreat for tilgivelse for sine synder?

{28:6} Husk din slutten, og la fiendskap opphøre.

[Husk] korrupsjon og død, og blir i den bud.

{28:7} husker bud, og ikke ondskap til din neste: [huske] pakt i Høyeste og kyss på uvitenhet.

{28:8} Abstain fra strid, og du skal redusere din synder: for en rasende mann vil tenne strid,

{28,9} en syndig mann disquieteth venner og får debatt blant dem som være i fred.

{28:10} saken av brannen er, så det dsjøen: og som en mannens styrke er, så er hans vrede; og etter hans rikdom sin vrede riseth; og jo sterkere de er som

hevder, jo mer vil de bli betent.

{28:11} en hissig påstanden aavveie brann: og en forhastet kampene sheddeth blod.

{28:12} Hvis du blåse gnisten, skal det brenne: Hvis du spytte på det, det skal bli slukket: og begge disse kommer ut av din munnen.

{28:13} forbanne whisperer og doubletongued: for slike har ødelagt mange som var i fred.

{28:14} en baksnakking tunge har disquieted mange, og drevet dem fra nasjon til nasjon: sterk byer har det revet, og styrtet husene i store menn.

{28:15} en baksnakking tunge har kastet ut dydige kvinner, og fratatt dem deres labours.

{28:16} den som hearkeneth det skal aldri finne resten, og aldri bo stille.

{28:17} slag av pishen maketh merker i kjødet: men slag av tungen bryter bein.

{28:18} mange har falt ved kanten av sverdet: men ikke så mange som har falt med tungen.

{28,19} er vel den som er forsvart gjennom gift

dertil; Hvem har ikke trukket åk derav, eller har vært bundet i hennes band.

{28:20} For åk derav er et åk av jern, og

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 618

band av er band av messing.

{28:21} at dette er en ond død, graven var bedre enn det.

{28:22} ikke ha regelen over dem som frykter Gud, verken skal de brennes med flammen derav.

{28:23} som forsake Herren skal falle i. og det skal brenne i dem, og ikke bli slukket; det skal sendes dem som en løve, og fortære dem som en leopard.

{28:24} utseende som du sikre din besittelse om med torner og binde opp din sølv og gull,

{28:25} og veie dine ord i en balanse, og gjøre en døren og bar din munn.

{28:26} Beware du Skyv ikke av det, at du faller før ham som ligger på lur.

{29:1} som er barmhjertig vil låne til sin nabo; og han som strengtheneth hånden holder den

bud.

{29:2} låne til din neste tid han trenger, og betale du din neste igjen i god sesong.

{29:3} holde ditt ord, og håndtere trofast med ham, og du finner alltid det som er nødvendig for deg.

{29:4} mange, når slikt var utlånt dem, regnet det finnes, og sette dem til problemer som hjalp dem.

{29:5} før han har mottatt, han vil kysse en manns hånd; og for sin neste pengene han taler submissly: men da han skal gjengjelde, vil han forlenge og tilbake ord av sorg, og klager over tid.

{29:6} hvis han råde, skal han neppe få halvparten, og Han vil telle som om han hadde funnet det: Hvis ikke, han har berøvet

ham sine penger, og han har fått seg en fiende uten

Årsak: han payeth ham med forbannelser og rekkverk; og for ære han betaler ham skam.

{29:7} mange derfor har nektet å låne for andre
Menns dårlig håndtering, frykt for å bli svindlet.

{29:8} ennå har du tålmodighet med en mann i dårlig eiendom,

og forsinke ikke å vise ham barmhjertighet.

{29:9} hjelpe fattige for buds skyld, og

slå ham ikke bort på grunn av sin fattigdom.

{29:10} miste din penger for din bror og din venn,

og la det ikke rust under en stein tapt.

{29: 11} legger opp din skatt i henhold til den

bud av den høyeste, og det skal bringe deg

mer fortjeneste enn gull.

{29: 12} kjeft almisse i din stabburene: og det skal

befri deg fra alle lidelse.

{29: 13} det skal kjempe for deg mot dine fiender bedre

enn en mektig skjold og sterk spyd.

{29:14} en ærlig mann er sikkert for sin neste: men han

dvs uforskammet vil forlate ham.

{29:15} glemmer ikke vennskap din sanne, for han

har gitt sitt liv for deg.

{29:16} en synder vil styrte god eiendommen hans

sikkerhet:

{29:17} og han av en utakknemlige sinn vil forlate

ham [i fare] som levert ham.

{29:18} Suretiship har angret mange av god eiendom, og rystet dem som en bølge av havet: mektige menn har det drevet

fra husene sine, slik at de vandret blant merkelige nasjoner.

{29:19} en ugudelig mann overskride bud

Herren skal falle i suretiship: og han som undertaketh og followeth andre menns virksomhet for gevinst faller i passer.

{29: 20} hjelp din neste etter din kraft, og

Pass på at du deg selv faller ikke inn det samme.

{29:21} den viktigste tingen for livet er vann og brød, og klær, og et hus å dekke skam.

{29:22} er bedre livet til en fattig mann i en middelveardi hytte, enn delikat mat i en annen mannens hus.

{29:23} er det lite eller mye, hold deg tilfreds, så du

Hør ikke vanære av ditt hus.

{29:24} For det er en elendig liv å gå fra hus til

hus: for hvor du er en fremmed, darest du ikke åpne din munn.

{29:25} du skal underholde, og fest og har ingen

Takk: dessuten du skal høre bitre ord:

{29:26} kommer, du fremmed, og gi en tabell, og feed meg som du har klar.

{29:27} gi sted, du fremmed, for en hederlig mann; min bror kommer å være lodged, og jeg trenger min hus.

{29:28} disse tingene er alvorlig til en mann av forståelse; upbraiding av houseroom, og bebreide av utlåner.

{30: 1} den som elsker sin sønn lar ham å føle den stangen, at han kan ha glede av ham til slutt.

{30:2} som chastiseth sønnen skal ha glede i ham, og skal fryde seg over ham blant hans bekjentskap.

{30:3} som underviser sønnen bedrøver fienden: og før hans venner skal han glede seg over ham.

{30:4} om faren dør, men han er som om han var ikke død: for han har igjen bak ham som er som seg selv.

{30:5} mens han levde, så han og gledet i ham: og da han døde, var han ikke bedrøvet.

{30:6} han etterlot ham en hevner mot hans fiender,
og en som skal gjengjelde vennlighet til sine venner.

{30:7} den som får mye av sønnen skal binde
hans sår. og hans indre vil være plaget på alle gråte.

Siden 619 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{30:8} en hest ikke brutt blir sta: og en
barn overlatt til seg selv vil være forsettlig.

{30:9} Cocker dine barn, og han skal gjøre deg redd:
spille med ham, og han vil bringe deg tyngde.

{30:10} Le ikke med ham, så du har sorg med
ham, og for at du gnash dine tenner til slutt.

{30:11} gir ham ingen frihet i sin ungdom, og kyss ikke på
hans dårskap.

{30:12} bue nedover halsen mens han er ung, og slå
ham på sidene mens han er et barn, så han voks sta,
og være ulydig mot deg, og så ta sorg til din
hjerte.

{30:13} straffe din sønn, og hold ham til arbeid, at hans
utuktig atferd være en straffbar handling til deg.

{30:14} bedre er de fattige, lyd og sterk

Grunnloven, enn en rik mann som er plaget i kroppen.

{30:15} helse og god eiendom av kroppen er fremfor alt gull og en sterk kropp over uendelig rikdom.

{30: 16} det er ingen rikdom over et sunt legeme, og ingen glede over gleden av hjertet.

{30:17} døden er bedre enn en bitre liv eller kontinuerlig sykdom.

{30:18} Finvask strømmet på munnen kjeft er som søl av kjøtt satt på en grav.

{30: 19} hva godt gjør tilbudet til et idol? for verken kan det eter og ikke lukter: så er han som er forfulgt av den Lord.

{30:20} han ser med øynene og stønner, som en evnukk som embraceth en jomfru og sigheth.

{30:21} gi ikke din sinn å tyngde og plage ikke deg selv i ditt eget råd.

{30: 22} glede av hjertet er livet til mannen, og joyfulness av en mann prolongeth sine dager.

{30:23} elsker din egen sjel, og komfort ditt hjerte,

fjerne sorg langt fra deg: for sorg har drept mange,
og det er ingen gevinst deri.

{30:24} misunnelse og vrede forkorte liv, og nøyaktighet
tilveiebringer alder før tiden.

{30:25} A munter og god heart vil ha omsorg hans
kjøtt og kosthold.

{31: 1} ser for rikdom brenner kjødet, og
pleie av kjøre bort søvn.

{31:2} Watching omsorg vil ikke la en mann pyjamasfest, som
en sår

sykdommen bryter søvn,

{31: 3} rike har flott arbeid i samle rikdom

sammen; og når han hviler, han fylt med hans Finvask.

{31:4} fattige laboureth i hans dårlig eiendom; og når han
leaveth, er han fortsatt trengende.

{31:5} den som elsker gull ikke skal rettferdiggjøres, og han
som followeth korrupsjon skal ha nok av.

{31:6} gull har vært ruin av mange, og deres
ødeleggelse var tilstede.

{31:7} er det en stumblingblock dem som offer til

det, og hver tosk skal tas dermed.

{31:8} velsignet er de rike som finnes uten lyte,
og har ikke gått etter gull.

{31: 9} hvem er han? og vi vil ringe ham velsignet: for
fantastiske ting har han gjort blant hans folk.

{31: 10} som har blitt prøvd og dermed, og fant perfekt?
så la ham ære. Hvem kan støte, og har ikke
fornærmet? eller onde, og har ikke gjort det?

{31:11} sine varer skal være etablert, og
menigheten skal forkynne hans almisser.

{31:12} Hvis du sitter på en overflod tabell, være ikke grådig på
det, og si ikke, det er mye kjøtt på det.

{31:13} Husk at en onde øyet er ond ting: og
det opprettes flere onde enn øye? derfor det
weepeth ved enhver anledning.

{31:14} strekk ikke din hånd hvor det ser,
og slo den ikke med ham i fatet.

{31:15} dommer ikke din neste ved deg selv: og
diskret i hvert punkt.

{31:16} Spis som det sømmer seg en mann, det som

før. og sluke Merk, at du skal hatet.

{31:17} la av først for oppførsel skyld; og ikke
unsatiabile, lest du fornærme.

{31:18} når du troner blant mange, nå ikke din
hånden ut først og fremst.

{31:19} A er lite tilstrekkelig for en mann godt nærret,
og han fetcheth ikke hans vind kort på sengen.

{31:20} lyd sove kommer av moderat: han riseth
tidlig, og hans wits med ham: men smerten av å se,
og choler, og pangs av magen, med en unsatiabile
mann.

{31:21}, og hvis du har blitt tvunget til å spise, oppstår, gå
Videre, skal oppkast, og du få resten.

{31:22} min sønn, hører meg, og forakter meg ikke, og på det
Sist du finner som jeg fortalte deg: i alle dine gjerninger være
rask,

så skal det ingen sykdom kommer til deg.

{31:23} den som er liberale hans kjøtt, menn skal tale
bra for ham. og rapporten fra hans god orden
antatt.

{31:24}, men mot ham som er en niggard av hans kjøtt i hele byen skal knurre. og vitnesbyrd av hans niggardness skal ikke være i tvil av.

{31:25} Shew ikke din valiantness i vin; for vin har ødelagt mange.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 620

{31:26} ovnen proveth kanten av dipping: så skrider vin hjertene til de stolte av drunkeness.

{31:27} vin er så god som livet til en mann, hvis det drikkes moderat: hva livet er da en mann som er uten vin? for det var gjort å gjøre menn glad.

{31:28} vin målbart beruset og sesongen tilveiebringer glede av hjerte og glede av sinnet:

{31:29}, men vin drukne med overflødig maketh bitterhet av sinnet, slåss og krancling.

{31:30} drukkenskap increaseth raseri over en tosk til han støte: det diminisheth styrke, og får sår.

{31: 31} irettesettelse ikke din neste på vin, og forakte ham ikke i sin latter: gi ham ingen voldsmenn ord, og trykker ikke over ham med oppfordret ham [å drikke.]

{32: 1} Hvis du ikke gjøres master [av fest] heisen deg opp, men være blant dem som en av resten; ta flittig omsorg for dem, og så sitter.

{32:2} og når du har gjort alle din office, ta din sted, så du kan være glade med dem, og motta en Crown for din godt bestilling av festen.

{32:3} snakker, du som kunst eldre, for det sømmer seg for deg, men med lyd straffedommer. og hindrer ikke musick.

{32: 4} hell ikke ut ord hvor det er en musiker, og Shew ikke visdom av tid.

{32:5} A konsert musick i en bankett vin er som en signet av carbuncle i gull.

{32: 6} som en signet av en smaragd satt i et arbeid av gull, så er melodien av musick med hyggelig vin.

{32: 7} snakker, ung mann, hvis det være behov for deg: og Men knapt når du er dobbelt spurte.

{32:8} La dine talen kort, forstå mye i noen ord; som en som kjenner og ennå har hans tungen.

{32:9} hvis du være blant store menn, må ikke deg selv

lik med dem; og når gamle menn er på plass, bruker ikke mange ord.

{32:10} før torden goeth lyn; og før en Skamfull mannen skal gå favør.

{32:11} stige opp i, og være ikke sist. men få deg hjem uten forsinkelse.

{32:12} det ta din tidsfordriv, og gjøre hva du vil: men synd ikke av stolt tale.

{32:13} og for disse ting velsigne ham som gjorde deg, og har oppfylt deg med sin gode ting.

{32:14} den som frykter Herren vil motta sin disiplin; og de som søker ham tidlig skal finne favør.

{32:15} den som søker loven skal fylles dette: men hykler blir fornærmet thereat.

{32:16} de frykte Herren skal finne dom, og skal tenne rettferdighet som et lys.

{32:17} et syndig menneske vil ikke bli irettesatt, men findeth en

Unnskyld etter hans vilje.

{32:18} en mann av råd vil være hensynsfull; men en

merkelig og stolt mann er ikke verge med frykt, selv når
Han har gjort uten råd av seg selv.

{32:19} gjør ingenting uten råd; og når du har
Når gjort, angre ikke.

{32:20} går ikke på en måte ligger flest du kan falle, og
snuble ikke blant steinene.

{32:21} ikke være trygg i en vanlig måte.

{32: 22} og pass deg for ditt eget barn.

{32:23} i all god gjerning stole på din egen sjel; for dette er
å holde budene.

{32:24} den som tror på Herren tar hensyn til den
budet. og han som trusteth i ham skal kost aldri
verre.

{33: 1} skal noe ondt skje ham som frykter
Herren. men i fristelse selv igjen han vil befri ham.

{33:2} en klok mann hater ikke loven; men han som en
hykler er der som et skip i en storm.

{33:3} en mann av forståelse trusteth i loven; og
loven er trofaste mot ham, som i et orakel.

{33:4} forberede hva å si, og så bli hørt:

og binde opp instruksjon, og gjør deretter svar.

{33:5} hjertet av tull er som en cartwheel; og hans tanker er som en bølgende axletree.

{33:6} A stallion hest er som en hånlig venn, han neigheth under hver den som sitter på ham.

{33}: 7 hvorfor en dag excel en annen, når som alle de Hvert lys i året er solen?

{33:8} av kunnskap om Herren de var Distinguished: og han endret årstider og fester.

{33:9} noen av dem har han gjort høy dager, og helliget dem, og noen av dem har han vanlige dager.

{33:10} og alle menn er fra bakken, og Adam var opprettet av jorden:

{33:11} i mye kunnskap Herren har delt dem, og gjorde sine måter mangfoldig.

{33:12} noen av dem har han velsignet og opphøyet og noen av dem han helliget, og i nærheten av seg: men noen av dem har han forbannet brakt lav og slått av deres steder.

{33:13} hånd som leire er i potter, mote det på
hans fornøyelse: så mannen er i hånden av ham som gjorde
ham til
gjengi dem som liketh ham best.

Siden 621 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{33:14} god ligger mot onde, og livet mot døden: slik
er den gudfryktige mot synderen og synderen mot den
gudfryktige.

{33:15} så se på alle verk av den høyeste; og
Det er to og to, mot hverandre.

{33:16} jeg awaked opp sist av alle, som en som samler etter
grapegatherers: ved velsignelse Herrens jeg tjente,
og tred min winepress som en innsamleren av druer.

{33:17} vurdere som jeg arbeidet ikke for meg selv, men
for alle dem som søker læring.

{33:18} høre meg, O dere store menn av folket, og
Lytt med ørene, dere herskere av menigheten.

{33:19} gi ikke din sønn og kone, din bror og venn,
makt over deg mens du lever, og gi ikke din varer
en annen: det omvende deg, og du intreat for samme

igjen.

{33:20} så lenge du lever og har pusten i deg
gir ikke deg selv over noen.

{33:21} For bedre det er at dine barn skal søke å
deg enn du skal stå til deres høflighet.

{33:22} i alle dine gjerninger holde til deg selv fremste;
La ikke en flekk din ære.

{33:23} på tiden når du skal avslutte dine dager, og
ferdig ditt liv, distribuere arveland.

{33:24} fôr, en tryllestav og byrder, er ræva; og
brød, korrigerings og arbeid, for en tjener. .

{33:25} hvis du setter din tjener til arbeid, du finner
resten: men hvis du lar ham gå inaktiv, han skal søke frihet.

{33:26} A åk og en krage bøye nakken: så er
tortur og kvaler for en onde tjener.

{33:27} sende ham til arbeid, at han ikke er inaktiv; for
lediggang underviser mye ondt.

{33:28} satt ham til å arbeide, som passer for ham: Hvis han
ikke er

lydig, sette på mer tunge fetters.

{33:29} men ikke overdreven mot noen; og uten skjønn gjøre ikke noe.

{33:30} la hvis du har en tjener, ham være deg som deg selv, fordi du har kjøpt ham med en pris.

{33:31} hvis du har en tjener, be ham som en bror: for du har behov for ham, fra din egen sjel: Hvis du be ham ondt, og han kjører fra deg, hvilken vei vil du gå for å søke ham?

{34:1} håp om en mann blottet for forståelse er forgjeves og falske: og drømmer løfte idioter.

{34:2} den som gjør drømmer er som ham som catcheth på en skygge, og followeth etter vind.

{34:3} visjonen om drømmer er likheten av en ting til en annen, som likhet med et ansikt til et ansikt.

{34:4} av et urent hva kan bli rensset? og fra ting som er falskt hva sannheten kan komme?

{34:5} Divinations, og soothsayings drømmer, forgjeves: og hjertet fancieth, som en kvinnes hjerte i fødselsveer.

{34:6} hvis de ikke sendes fra de høyt i din

samvær, angi ikke ditt hjerte dem.

{34: 7} drømmer har lurt mange, og de har
kan ikke sette sin lit til dem.

{34:8} loven skal finnes perfekt uten ligger: og
visdom er perfektjon til en trofast munnen.

{34:9} en mann som har reist kjenner mange ting;
og den som har mye erfaring vil erklære visdom.

{34:10} den som har ingen erfaring vet lite: men han
som har reist er full av forsiktighet.

{34: 11} når jeg reiste, jeg så mange ting. og jeg
forstå mer enn jeg kan uttrykke.

{34:12} jeg var offtimes i fare for død: men jeg var
levert på grunn av disse ting.

{34:13} ånden av de som frykter Herren skal leve;
deres håp er i ham som frelser dem.

{34:14} den som frykter Herren ikke skal frykte eller være
redd. Han er hans håp.

{34:15} velsignet er sjelen til ham som frykter Herren:
hvem han se? og som er hans styrke?

{34: 16} For Herrens øyne er dem som elsker

ham, han er deres mektige beskyttelse og sterk opphold, et forsvar

fra varme og en cover fra solen midt på dagen, en bevaring snublet og en hjelp fra å falle.

{34: 17} han setter opp sjelen og lighteneth øynene: han gir helse, liv og velsignelse.

{34:18} som sacrificeth av det urettmessig fått, Hans offer er latterlig; og gaver av urettferdig menn ikke akseptert.

{34:19} den høyeste er ikke fornøyd med tilbud ugudelige; heller ikke er han pasifisert for synd av forsamlingen av ofrene.

{34:20} den som gir offer til varer av den dårlig gjør som en som killeth sønn før faren øyne.

{34: 21} brød trengende er deres liv: han som defraudeth ham derav er en mann av blod.

{34:22} som tar bort sin neste levende slayeth ham. og han som defraudeth arbeideren hans utleie er en bloodshedder.

{34:23} når man bygger, og en annen pulleth ned,
Hva profit har de deretter men arbeidskraft?

{34:24} når man ber, og en annen forbanner, som
stemmen vil Herren hører?

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 622

{34:25} den som washeth seg etter på en
død kropp, hvis han berører den igjen, hva gavner hans vask?

{34:26} så er det med en mann som fasteth for sine synder, og
går igjen, og gjør det samme: som vil høre hans bønn?
eller hva hans ydmykende tjene ham?

{35:1} den som holder loven tilveiebringer tilbud nok:
han som tar hensyn til budet våker en fred
tilbyr.

{35:2} som requiteth en goodturn våker fint mel;
og den som gir almisser sacrificeth ros.

{35:3} reise fra ugudelighet er slikt behagelig
Herren. å svikte urettferdighet er en forsoning.

{35:4} du skal ikke vises tomme for Herren.

{35:5} For alle disse tingene [er gjøres] på grunn av den
budet.

{35:6} tilbud av rettferdige maketh alteret fettet,
og den søte smak av disse før de høye.

{35:7} ofringen av en rettferdig mann er akseptabelt. og
Memorial derav skal aldri bli glemt.

{35:8} gi Herren hans ære med et godt øye, og
redusere ikke førstegrøden av dine hender.

{35:9} i alle dine gaver shew blidt åsyn, og
vie din tienden med glede.

{35:10} gi til de høye ifølge som han har
beriket. og som du har fått, gir med en munter
øyet.

{35: 11} For Herren recompenseth, og vil gi deg
sju ganger så mye.

{35:12} tror ikke ødelegge gaver; for slik han
får ikke: og tillit ikke til urettferdige offer; for
Herren er dommer, og ingen respekt for personer med ham.

{35:13} han ikke godtar enhver mot dårlig
mann, men vil høre bønn av undertrykte.

{35:14} ikke forakte påkallelse av den
farløse; eller enken, når hun poureth ut hennes

klage.

{35:15} gjør ikke tårene renne nedover kinnene er?

og er ikke henne gråte mot ham som lar dem?

{35:16} han som serveth Herren skal være tillatt med nåde og hans bønn skal nå til skyene.

{35:17} bønn den ydmyke pierceth skyene: og til det kommet nær, han vil ikke bli trøstet; og vil ikke reise, til den høyeste skal se for å dømme rettfærdig, og Coriantum.

{35:18} For Herren ikke kan slakk, heller ikke vil de Mektige være pasient mot dem, før han har slått i sunder londers av nådeløst, og repayed hevner til hedningene; før han har tatt mange av stolt, og brutt septer av de urettfærdige;

{35:19} før han har gjort hvert menneske ifølge hans gjerninger, og verkene til menn i henhold til deres enheter; før han har dømt årsaken til sitt folk, og gjorde dem til å fryde seg i sin barmhertighet.

{35:20} nåde er beleilig i tid av lidelse, som skyer av regn i tiden av tørke.

{36:1} barmhjertighet oss, Herre Gud, og

se oss:

{36:2} og sende din frykt over alle nasjoner som søker ikke etter deg.

{36:3} heis opp din hånd mot merkelig nasjonene, og La dem se din kraft.

{36:4} som du var helliget i oss før dem: så du forstørret blant dem før oss.

{36: 5} og la dem vite deg, som vi har kjent deg, at er det ingen Gud, men bare du, O Gud.

{36:6} vise nye tegn, og gjøre andre merkelige underverker: glorifisere din hånd og din høyre arm, som de kan fastsatt dine vidunderlige gjerninger.

{36:7} oppreise harme og utøse vrede: ta unna motstanderen, og ødelegge fienden.

{36:8} skyld tiden korte, huske pakten, og La dem erklære din fantastiske verkene.

{36:9} la ham at escapeth brukes av raseri over på ilden. og la dem omkomme som undertrykker folket.

{36:10} Smite i sunder hodene til herskerne av de

hedningene, som sier, det er ingen andre men vi.

{36:11} samle alle stammene av Jakob, og arve
du dem, fra begynnelsen.

{36:12} O Herre, ha barmhjertighet med folk som er
kalles ved ditt navn og Israel, som du har kalt
din førstefødte.

{36:13} O være barmhjertig mot Jerusalem, din hellige by, det
Legg din hvile.

{36:14} fyll Sion med din usigelig orakler, og din
personer med din herlighet:

{36:15} gi vitnesbyrd til dem som du har
hadde fra begynnelsen, og oppreise profeter som
har vært i ditt navn.

{36:16} belønne dem som venter på deg, og la din
profetene finnes trofaste.

{36:17} O Herre, hør bønn dine tjeneres
Ifølge velsignelse av Aaron over ditt folk, som alle
de som bor på jorden kan vite at du er den
Herre, den evige Guds.

{36:18} magen fordi alle kjøtt, men er en kjøtt

bedre enn andre.

{36:19} som ganen tasteth dykkerne typer vilt: slik gjør et hjerte av forståelse falske taler.

Siden 623 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{36:20} A ta hjertet lar tyngde: men en mann av erfaring vil belønne ham.

{36:21} en kvinne får hver mann, men en datter bedre enn andre.

{36:22} skjønnheten av en kvinne cheereth i ansikt og en mann elsker ingenting bedre.

{36:23} hvis det være godhet, saktmodighet og komfort, i tungen, så er ikke hennes mann som andre menn.

{36:24} som getteth en kone begynner en besittelse, en hjelpe som seg selv og en søyle av resten.

{36:25} der ingen hekk, det besittelse er bortskjemt: og den som har ingen kone vandrer opp og ned sorg.

{36:26} som vil stole en tyv godt utnevnt, som skippeth fra by til by? så [som vil tro] en mann som har ingen hus, og lodgeth hvor natten tar

ham?

{37:1} hver venn sier, jeg er vennen også: men det er en venn, som er bare en venn i navnet.

{37:2} er det ikke en sorg til døden, når en ledsager og venn er slått til en fiende?

{37: 3} O onde fantasi, hvorfra kommer du på å dekker jorden med bedrag?

{37:4} det er en følgesvenn, som gleder seg til velstand av en venn, men i trengselens tid blir mot ham.

{37:5} det er en følgesvenn, som helpeth hans venn for magen, og tar opp buckler mot fienden.

{37:6} glem ikke din venn i ditt sinn og ikke unmindful av ham i din rikdom.

{37:7} hver rådgiver extolleth råd; men det er noen som counselleth seg.

{37:8} Vokt dere for en rådgiver, og vet før det trenger han har; for han vil råde seg; så han kastet den mye på deg,

{37:9} og si til deg, din vei er bra: og

senere han stå på den andre siden, å se hva som skal møte deg.

{37:10} Consult ikke med en som suspecteth deg: og skjule din råd fra som misunner deg.

{37:11} verken rådføre seg med en kvinne berøre henne av hvem hun er sjalu; verken med en feiging i saker av krigen; eller en forhandler om utveksling. eller en kjøperen av selge; eller med en misunnelig mann på takknemlighet;

eller med en nådeløst mann berøre vennlighet; eller den doven for arbeid; eller med leiekar et år med endt arbeid; eller en inaktiv tjener for mye virksomhet: Lytt ikke til dette i enhver sak advokat.

{37:12}, men være kontinuerlig med en gudfryktig mann, som du

vet for å holde budene Herrens som, Ifølge ditt sinn, og vil sorg med deg, hvis du skal abortere.

{37:13} og la råd fra ditt eget hjerte stand: for Det er ingen mer trofast deg enn det.

{37:14} For et menneskets sinn er en gang pleier å si

mer enn sju watchmen, som sitter ovenfor i et høyt tårn.

{37:15} og fremfor alt dette ber til den høyeste, at han direkte din vei i sannhet.

{37:16} la grunn gå før hver Factory, og råd før hver handling.

{37:17} åsyn er et tegn på endring av den hjerte.

{37:18} fire slags ting vises: godt og ondt, liv og død: men tungen råder over dem kontinuerlig.

{37:19} det er en som er lurt og underviser mange, og Likevel er ulønnsomme for seg selv.

{37:20} det er en at sheweth visdom i ord, og er hatet: han skal nødlidende mat.

{37:21} For nåde ikke er gitt, ham fra Herren, fordi han er fratatt all visdom.

{37:22} er en annen lurt til seg selv; og fruktene av forståelse er prisverdig i munnen.

{37:23} en klok mann instructeth sitt folk. og fruktene hans forståelse mislykkes ikke.

{37:24} en klok mann skal fylles med velsignelse; og alle

de ser ham skal telle ham glad.

{37:25} kan dagene i livet til mannen være nummerert:

men dagene av Israel er utallige.

{37:26} en klok mann skal arve herlighet blant sitt folk

og hans navn skal være evig.

{37:27} min sønn, bevise din sjel i ditt liv, og se hva som er

onde, og gir ikke det det.

{37:28} For alle ting ikke er lønnsomt for alle mennesker,

verken har hver sjel glede i alle ting.

{37:29} være ikke unsatiabte i noen delikat ting, eller for

grådige på kjøtt:

{37:30} For overskudd av kjøtt tilveiebringer sykdom, og

surfeiting vil slå inn i choler.

{37:31} surfeiting har mange døde. men han som

tar heed prolongeth livet.

{38:1} ære lege med æren grunn til ham

for bruk som dere kan ha ham: for Herren har

kreert.

{38:2} For den høyeste kommer healing, og han skal

motta ære for kongen.

{38:3} dyktighet av legen skal løfte hodet:

og for store menn han skal i beundring.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 624

{38:4} Herren har opprettet medisiner av jorden.

og han som er kloke vil ikke avsky dem.

{38:5} var ikke vann laget søte med tre, som den

dyden derav kan bli kjent?

{38:6} og han har gitt menn dyktighet, som han kan være

hedret i hans fantastiske verker.

{38:7} med slike skrider han helbrede [mennesker], og tar bort

deres smerter.

{38:8} av slike apoteker gjør en confection;

og av hans verker er det ingen ende; og fra ham er fred over

jorden

{38:9} min sønn, din sykdom være ikke uaktsom: men be

Herren, og han vil gjøre deg hele.

{38: 10} la off fra synd, og bestille dine hender rett,

og rense ditt hjerte fra all ugudelighet.

{38:11} gir en søt smak og et minnesmerke av fin

hvitt mel; og gjøre en feit tilbyr, som ikke er.

{38:12} deretter gi plass til lege, for Herren har skapt ham: la ham ikke gå fra deg, for du har trenger ham.

{38:13} det er en tid da i hendene det er bra suksess.

{38:14} For de skal også be til Herren at han vil prosper at de gir enkel og obviate forlunge livet.

{38:15} den som synder før hans Maker, la ham falle i side av lege.

{38:16} min sønn, la tårene faller ned over døde, og Begynn å gråte, som om du brodd LED stor skade deg selv; og da dekke kroppen skikken, og overse ikke hans begravelse.

{38:17} gråte bittert, og gjøre store moan, og bruke fortvilelse, han er verdig, og at en dag eller to, at du være onde omtalt: og så deg selv for dine tyngde.

{38:18} For tyngde kommer døden og tyngde hjertets bryter styrke.

{38:19} i lidelse også sorg forblir: og livet er forbannelse av hjertet av fattige.

{38:20} ta ingen tyngde til hjertet: drive det bort, og medlem i slutten.

{38:21} glemme det ikke, for det er ingen vei igjen: du skal ikke gjøre ham godt, men skade deg selv.

{38:22} Husk mitt skjønn: for din også skal slik; i går for meg, og dagen for deg.

{38:23} når døde ved hvile, la minnet hans resten; og trøstes for ham når hans ånd er bort fra ham.

{38:24} visdom av en lærde mann kommer ved mulighet for fritid: og den som har liten bedrift skal bli klok.

{38:25} hvordan får han visdom at holdeth plogen, og som glorieth i egge, kjøre okser, og er okkuperte i deres labours og som snakke er bullocks?

{38:26} han gir sitt sinn å gjøre furer; og er flittig å gi kine fôr.

{38:27} så hver snekker og workmaster, som

laboureth natt og dag: og de som kuttet og grav sel,
og er flittig rekke og gir seg

falske bilder og se å avslutte et arbeid:

{38:28} smith også sitter ved ambolten, og

vurderer jern arbeidet wasteth dampen av brannen hans

kjøtt, og han kjemper med varmen fra ovnen: støy

hammer og ambolt er stadig i ørene og øynene

se fortsatt på mønster av det som han lar; Han

setter sitt sinn å fullføre sitt arbeid, og watcheth til Polen

perfekt:

{38:29} så skrider potter sitter ved hans arbeid, og slå

hjulet om føttene, som alltid nøye er satt til

sitt arbeid, og holder alle hans verk ved nummer.

{38:30} han fashioneth leire med armen og boweth

ned sin styrke foran føttene; Han applieth seg å lede

det over; og han er flittig å gjøre rent ovnen:

{38:31} alle disse stoler på hendene: og alle er

klok i sitt arbeid.

{38:32} uten disse kan ikke en by være befolket: og

de skal ikke bo hvor de vil, eller gå opp og ned:

{38:33} de skal ikke søkte i publick råd,
heller ikke sitte høyt i menigheten: de skal ikke sitte på den
dømmernes sete eller forstå setningen dom: de
kan ikke deklarerere rettferdighet og dom; og de skal ikke
fant der lignelser snakkes.

{38:34}, men de vil staten i verden, og
[alle] deres ønske er i arbeidet med sine båter.

{39:1} men den som gir hans sinn til loven av de
Høy, og er opptatt i meditasjon derav, vil søke
ut visdom av alle gamle, og være opptatt i
profetier.

{39:2} vil han holde utsagn av berømte menn:
og hvor subtil lignelser, han vil være der også.

{39:3} han vil oppsøke hemmeligheter grav setninger,
og være fortrolig i mørke lignelser.

{39:4} han skal tjene blant store menn, og vises
før princes: han vil reise gjennom rart land; for
Han har prøvd gode og onde blant menn.

{39:5} han vil gi sitt hjerte ty tidlig til Herren
som gjorde ham, vil be før den høyeste og vil

åpne munnen i bønn, og gjøre bønn for sine synder.

{39:6} når store Herrens vilje, han skal fylles med ånden av forståelse: han skal utøse klok setninger, og takke Herren i sin bønn.

Siden 625 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{39:7} han skal lede hans råd og kunnskap, og hemmelighetene skal han meditere.

{39:8} han skal shew ut som han har lært, og skal herlighet i pakten Herrens lov.

{39:9} mange skal Rose hans forståelse; og så lenge verden varer, skal det ikke slettes hans Memorial skal ikke vike unna, og hans navn skal leve fra generasjon til generasjon.

{39: 10} nasjoner skal shew frem sin visdom, og menigheten skal erklære sin ros.

{39: 11} hvis han dør, han skal forlate et større navn enn en tusen: og hvis han lever, han skal øke den.

{39:12} ennå har jeg mer å si, som jeg har tenkt på; for jeg er fylt som månen ved full.

{39:13} Lytt til meg, dere hellige barn, og knopp tilbake

som en rose vokser ved bekken i feltet:

{39:14} og gi dere en velbehagelig duft som røkelse, og blomstre som en lilje, sende ut en lukt og syng en sang av ros, velsigne alle hans arbeider Herren.

{39:15} forstørre hans navn og vise frem sin ros med sangene på leppene, og med Harper, og priste ham dere skal si på denne måten:

{39:16} alle arbeider Herren overskrider bra, og alt han befaler skal oppnås i grunn av sesongen.

{39:17} og ingen kan si, hva er dette? Derfor er som? samtidig praktisk skal alle være forsøkte: på hans bud vannet sto som en haug, og den ord av hans munn beholdere av vann.

{39:18} på hans bud er gjort overhodet behager ham. og ingen kan hindre, når han skal redde.

{39:19} verkene av alt kjød er før ham, og ingenting kan være skjult for hans øyne.

{39:20} han ser fra evighet til evighet; og Det er ikke noe fantastisk før ham.

{39:21} A man trenger ikke å si, hva er dette? Derfor er som? for han har gjort alt for deres bruk.

{39:22} sin velsignelse dekket tørt land som en elv, og vannet som en flom.

{39:23} som han har viste vannet i saltness: slik hedningene, som skal arve sin vrede.

{39:24} som hans veier for hellige; så er de stumblingblocks for de ugudelige.

{39:25} For gode gode skapt fra den begynner: så onde ting for syndere.

{39:26} rektor ting for hele bruk av mannens livet er vann, ild, jern, og salt, mel av hvete, honning, melk og blodet av druen, og olje, og klær.

{39:27} alle disse tingene er for godt til den gudfryktige: så syndere er aktivert i onde.

{39:28} det være ånder som er opprettet for hevn, som i sitt raseri lå på sår slag; i tiden av ødeleggelse de utøse sin kraft og tilfredsstillte vrede ham som gjorde dem.

{39:29} brann, og hagl, sult og død, alle disse

ble opprettet for hevn;

{39:30} tenner av ville dyr og skorpioner, slanger, og sverdet straffe de ugudelige ødelagt.

{39:31} de skal fryde seg i hans bud, og de skal være klar på jorden, når er; og når deres tiden er kommet, de skal ikke overskride hans ord.

{39:32} Derfor fra begynnelsen jeg ble løst, og tenkte på disse tingene, og har forlatt dem skriftlig.

{39:33} alle Herrens gjerninger er gode: og han skal gi alt nødvendig på grunn av sesongen.

{39:34} slik at en mann ikke kan si dette er verre enn: for tiden de skal alle bli godt godkjent.

{39:35} og derfor ros dere Herren med hele hjerte og munn, og velsigne Herrens navn.

{40:1} stor fødselsveer opprettes for hver mann, og en tunge åk er over sønner av Adam, fra dagen som de går ut av sin mors liv, til dagen at de tilbake til mor av alle ting.

{40:2} fantasien av det som kommer, og dagen død, [problemer] deres tanker og [grunn] frykt for hjerte.

{40: 3} fra ham som sitter på en trone herlighet, til som er ydmyket i jord og aske;

{40:4} fra ham som weareth lilla og en krone, til ham som er kledd med en lin kjole.

{40:5} vrede og misunnelse, bekymring og unquietness, frykt for

død og sinne og strid, og i tiden hvile over hans seng søvne natt, endrer sin kunnskap.

{40:6} lite eller ingenting er hans hvile, og etterpå han er i søvne, som en dag for å holde ur, plaget i den visjon av hans hjerte, som om han var flyktet ut av en kamp.

{40:7} når alt er trygt, han awaketh og marvelling som frykten var ikke noe.

{40:8} [slike ting skje] til alt kjød, både mannen og dyret, og det er sevenfold mer på syndere.

{40:9} død og blodsutgytelse strid, og sverdet, ulykker, hungersnød, trengsel og svøpe;

{40:10} disse ting er skapt for det onde, og for deres skyld kom flom.

{40:11} alt som er på jorden skal bli til den

jorden igjen: og det som er av tilbake i havet.

{40:12} alle bestikkelser og urettferdighet skal slettes: men ekte arbeider skal holde ut for alltid.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 626

{40: 13} varene til de urettferdige skal tørkes som en elven, og skal forsvinne med støy, som en stor torden i regn.

{40:14} mens han skrive hånden han skal fryde seg: slik transgressors skal kommet til intet.

{40:15} barn de ugudelige skal ikke bringe frem mange grener: men som urene røtter på en hard rock.

{40:16} ugress vokser hver vann og sentralbank en elv skal trekkes før alt gresset.

{40:17} Bountifulness er som en mest fruktbare hage, og mercifulness holder ut for alltid.

{40:18} arbeidskraft og være fornøyd med at en mann har, er en søt liv: men den som findeth en skatt er over dem. begge.

{40:19} barn og bygge en by fortsette en

mannens navn: men en ulastelig kone er talt over dem.
begge.

{40:20} vin og musick glede hjertet: men kjærlighet
visdom er over dem begge.

{40:21} datakanalen og psaltery gjør søt melodi:
men en hyggelig tungen over dem begge.

{40:22} ditt øye ønsker favør og skjønnhet: men mer
enn både korn mens det er grønt.

{40:23} A venn og kameraten aldri møte galt: men
over begge er en kone med sin mann.

{40:24} brødre og hjelp er mot trengselens tid: men
almisser skal levere mer enn dem begge.

{40:25} gull og sølv gjøre foten står at: men
råd er verdsatt over dem begge.

{40:26} rikdom og styrke løft hjertet: frykter
Herren er over begge: det er ingen mangel i frykt
Herren, og det trenger ikke å søke hjelp.

{40:27} Herrens frykt er en fruktbar hage, og
dekker ham over alle herlighet.

{40:28} min sønn, fører ikke en tigger livet; bedre er det å

dø enn å tigge.

{40:29} livet til ham som dependeth på en annen manns tabellen er ikke å telle en livet; for han polluteth seg med andre menn kjøtt: men en klok mann godt nærhet vil Beware av dette.

{40:30} tigging er søt i munnen på den skamløs: men i magen skal det brenne en brann.

{41:1} O døden, hvordan bitter er minnet om deg til en mann som lever i ro i sine eiendeler, til mannen som har ingenting å plage ham, og som har velstand i alle ting: Ja, til ham som ennå kjøpedyktig få kjøtt!

{41:2} O døden, akseptabel er din setning til de trengende, og til ham som styrke svikter, det er nå i sist alder, og er ergret med alle ting, og som despaieth, og har mistet tålmodigheten!

{41:3} frykt ikke dommen av død, husker dem.

som har vært før deg, og som kommer etter; for dette er straffen for Gud over alt kjød.

{41:4} og hvorfor er du mot gleden av de Høy? Det er nei inkvisisjonen i graven, om du

har bodd ti, eller hundre, eller tusen år.

{41:5} barn syndere er avskyelige barn,

og de som er fortrolig i bostedet til den ugudelige.

{41:6} arv syndere barn skal forgå,

og deres etterkommere skal ha en evigvarende bebreidelse.

{41: 7} barna vil klage over en ugudelig far,

fordi de skal være kritiserte for hans skyld.

{41: 8} ve er dere, ugudelige menn, som har

forlatt den høyeste Guds lov! for hvis dere øker, det

skal være til din ødeleggelse:

{41:9} og hvis dere bli født, skal dere bli født en forbannelse: og

Hvis dere dø, skal en forbannelse din delen.

{41:10} alt som er på jorden skal bli til jord igjen:

så de ugudelige skal gå fra en forbannelse til ødeleggelse.

{41:11} sorg menn er om kroppene deres: men

et dårlig navn av syndere skal slettes.

{41:12} har forbindelse til ditt navn; for det skal fortsette

med dig over tusen store skatter av gull.

{41:13} A gode liv har men dagene: men et godt navn

varer for alltid.

{41:14} mine barn, holde disiplin i fred: for visdom som er skjult, og en skatt som ikke er sett, hva overskuddet er i dem begge?

{41:15} A mann som skjuler hans dårskap er bedre enn en mann som skjuler sin visdom.

{41:16} derfor være Skamfull ifølge mitt ord:

for det er ikke bra å beholde alle shamefacedness; Det er heller ikke

helt godkjent i alle ting.

{41:17} skamme whoredom før far og mor: og løgn før en prins og en mektig mann;

{41:18} i en straffbar handling før en dommer og hersker; av synd før en menighet og folk. av urettferdig behandling før din partner og venn;

{41:19} og tyveri i forbindelse til stedet der du sojournest, og i forbindelse med sannheten om Gud og hans pakt. og å lene med din albue på kjøtt; og av forakte å gi og ta;

{41:20} og stillhet før dem som hilser. og å se på en hore;

{41:21} og aktivere unna ditt ansikt fra din slektning; eller å ta bort en del eller en gave; eller å stirre på en annen manns hustru.

{41:22} eller å være overbusy med hans hushjelp, og kommer ikke

nær sengen; eller upbraiding taler før venner; og etter at du har gitt, bebreide ikke;

Siden 627 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{41:23} eller gjentar og snakker igjen som som du har hørt; og avsløre hemmeligheter.

{41:24} så skal du være virkelig skamfulle og finne favør før alle mennesker.

{42: 1} disse tingene være ikke du skamme og godta

Ingen person til å synde og dermed:

{42:2} av loven om mest høy og sin pakt. og

Dom å rettfærdiggjøre den ugudelige;

{42:3} regnskap med dine partnere og reisende; eller gave arven til venner;

{42:4} av nøyaktighet av balanse og vekter; eller for å få mye eller lite;

{42: 5} og selgere likegyldig selge; for mye
korrigerer av barn; og for å gjøre siden av en ond
tjener til å blø.

{42:6} sikker holde er bra, der en onde kone; og
kjeft, hvor mange hender er.

42: {7} levere alle ting i antall og vekt; og sette
i skriving som du givest eller receive i.

{42:8} være ikke skamfull for å informere uklokt og tåpelig,
og den ekstreme alderen som strider mot de som er
unge: Derfor skal du være virkelig lært og godkjent av alle
menn lever.

{42:9} far vekker for datter, når ingen
vet; og omsorg for henne tar bort søvn: når hun
er ung, så hun forgå blomsten av hennes alder; og
å være gift, at hun skulle bli hatet:

{42:10} jomfru, så hun bør være urent og
fått med barnet i sin fars hus. og har en
ektemann, så hun bør oppføre seg dårlig seg; og når hun er
gift, at hun skulle bli ufruktbar.

{42:11} holde en sikker på ur over en skamløs datter,

at hun gjør deg en latter dine fiender, og
synonym for byen og en bebreidelse blant folket, og
gjør deg skamme seg for forsamlingen.

{42:12} se ikke alle kroppens skjønnhet, og sitte i de
midt i kvinner.

{42:13} For fra plagg kommer en sommerfugl, og fra
kvinner ugudelighet.

{42:14} bedre er churlishness av en mann enn en
høflig kvinne, en kvinne, jeg si, som bringer skam
og bebreide.

{42:15} jeg vil nå huske verkene til Herren, og
erklærer det som jeg har sett: I Herrens ord
er hans verk.

{42:16} solen som gir lys ser på alle ting,
arbeidet derav er full av Herrens herlighet.

{42:17} Herren ikke gitt makt til hellige til
erklære alle hans vidunderlige gjerninger, som den allmektige
Herren
fast utligning, kan som overhodet er bli opprettet for
hans herlighet.

{42:18} han søker ut dypet og hjertet, og considereth sine listige enheter: for Herren vet alle som kan være kjent, og han beholdeth tegn på verden.

{42:19} han declareth det som er forbi, og for å kommer, og har åpenbaret trinnene av skjulte ting.

{42:20} ikke tenkt escapeth ham, verken ord skjult for ham.

{42:21} han har pyntet utmerket verkene hans visdom, og han er fra evighet til evighet: ham kan ikke bli lagt, verken kan han bli redusert, og han har intet behov av noen rådgiver.

{42:22} Oh hvor ønskelig er hans! og som en man kan se enda en gnist.

{42:23} alt dette live og være for alltid for alle bruker, og de er alle lydige.

{42:24} alt er dobbeltseng mot hverandre: og han har gjort ingenting imperfektum.

{42:25} ettall ting establisheth gode eller annen: og som skal fylles med skuer hans herlighet?

43: {1} stolthet høyden klart hvelvingen, den

skjønnheten i himmelen, med sin strålende shew;

{43:2} solen når det er, deklarerende på hans rising en fantastisk instrument, et verk av den høyeste:

{43:3} ved middagstid det parcheth landet, og som kan følge brennende varmen av?

{43:4} A man blåser en ovn er i verk av varme, men solen dsjøen fjellene tre ganger mer; puste ut flammende damper og sende tilbake lyse bjelker, det dimmeth øynene.

{43:5} stor er Herren som gjorde det. og på sitt budet løper hast.

{43:6} han månen også å tjenestegjøre i hennes sesong for en erklæring av ganger, og et tegn på verden.

{43:7} fra månen er tegn på fester, et lys som decreaseth i hennes perfeksjon.

{43:8} måneden kalles etter hennes navn, øke fantastisk i hennes endring, som et instrument for den hærer ovenfor, skinner på himmelhvelvingen til himmelen.

{43:9} skjønnheten i himmelen, herligheten av stjerner, en pryde ga lys i det høyeste stedene av Herren.

{43:10} på bud på den hellige en de vil
står i rekkefølge, og aldri svak i sine klokker.

{43:11} se på regnbuen, og prise ham som gjorde
det; veldig vakkert det er lysstyrken derav.

{43:12} den renner omkring himmelen om med en strålende
sirkel, og hendene på den høyeste har bended den.

{43: 13:} av hans bud han lar snøen faller
skal, og sender raskt lyn av hans dom.

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 628

{43:14} gjennom dette skattene åpnes: og skyer
fly frem som fuglene.

{43:15} av hans store kraft han får skyene firmaet,
og haglstormer brytes liten.

{43:16} på synet fjellene er rystet, og ved hans
vil Sør vinden blåser.

{43:17} lyden av torden maketh jorden
skjelve: så skrider Nord stormen og whirlwind: som
fugler flyr han adspredt snø og den faller ned

Dette er som belysningen av gresshopper:

{43:18} øyet marveth på vakre hvite

og hjertet er forbauset over det regner det.

{43:19} hoarfrost også som salt han poureth på jorden,

og blir stivnet, den ligger på skarp innsats.

{43:20} når kalde nordavinden blåser, og vann

er stivnet i isen, det abideth på hver samling

sammen med vann, og clotheth i vannet som med en

brynje.

{43:21} det fordi fjellene, og dsjøen den

villmarken og brenner gresset som ild.

{43:22} A stede middel av alle er en tåke kommer

Hastig dugg kommer etter varme refresheth.

{43:23} av hans råd han appeaseth dypet, og

planter øyene der.

{43:24} som seile på havet fortelle om faren

dertil; og når vi hører det med våre ører, vi

thereat.

{43:25} For der være merkelige og vidunderlige fungerer,

utvalg av alle typer dyr og hval opprettet.

{43:26} av ham slutten av dem har velstående suksess,

og ved sitt ord, alt består.

{43:27} vi kan snakke mye, og likevel komme kort:

Derfor i sum er han alle.

{43:28} hvordan skal vi kunne forstørre ham? for han er flott over alle sine gjerninger.

{43:29} Herren er forferdelig og veldig stor, og fantastisk er hans makt.

{43:30} når dere prise Herren opphøye ham som dere kan; for selv ennå vil han langt overstiger: og når dere opphøye ham, legge frem all din styrke, og være ikke trette; dere kan aldri gå langt nok.

{43:31} som har sett ham, at han kan fortelle oss? og som kan forstørre ham som han er?

{43:32} finnes ennå hid større ting enn dette, for Vi har sett, men noen av hans arbeider.

{43:33} For Herren har gjort alle ting. og den gudfryktige har han gitt visdom.

{44:1} la oss nå ros berømte menn, og våre fedre Det fikk oss.

{44:2} Herren har gjort stor herlighet av dem.

hans store kraft fra begynnelsen.

{44:3} som bære herske i sine kongeriker, menn

kjent for sin makt, gi råd av deres

forstå, og erklærte profetier:

{44:4} ledere av de ved deres råd og

deres kunnskap om læring møte for folk, klok og

veltalende er deres instruksjoner:

{44:5} som fant ut musikalske låter, og resiterte

vers skriftlig:

{44: 6} rike menn med evne, leve fredelig

i deres habitations:

{44:7} alle disse ble hedret i generasjoner, og

var ære sine tider.

{44:8} det være av dem, som har etterlatt et navn

dem, at deres lovsanger kan rapporteres.

{44:9} og noen det være, som har ingen memorial; hvem

er omkom, som om de aldri hadde vært; og

bli som om de aldri hadde vært født; og deres

barn etter dem.

{44:10}, men disse var barmhjertige menn, som

rettferdighet har ikke blitt glemt.

{44:11} med deres ætt skal stadig være en god arv og barna er i pakten.

{44:12} deres ætt står fast, og deres barn deres skyld.

{44:13} deres ætt skal være for alltid, og deres herlighet skal ikke slettes.

{44:14} kroppene er gravlagt i fred; men deres navn lever for alltid.

{44:15} folk vil fortelle av sin visdom, og menigheten vil vise frem deres ros.

{44:16} Enok glade Herren, og ble oversatt, som et eksempel på omvendelse til alle generasjoner.

{44:17} Noah fant perfekt og rettferdige; i den tid vredens han ble tatt i bytte [for verden; Derfor ble han igjen som en rest til jorden når den flommen kom.

{44:18} en evig pakt ble gjort med ham, som alle kjøtt skal forgå ikke mer av flommen.

{44: 19} Abraham var en god far til mange: i

herlighet var det ingen som for ham.

{44:20} som holdt loven av den høyeste, og var i pakt med ham: han etablerte pakt i hans kjøtt; og når han ble bevist, han ble funnet trofaste.

{44:21} derfor han forsikret ham med en ed at han vil velsigne nasjonene i hans ætt, og at han ville

Multipliser ham som støvet av jorden, og opphøye hans ætt som

stjernene, og føre dem til å arve fra havet til havet, og fra elven til den ytterste del av landet.

Siden 629 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{44:22} med Isaac gjorde han etablere likeledes [for Abraham farens skyld] velsignelse av alle menn, og pakt, og gjorde det hvile på hodet av Jacob. Han anerkjent ham i sin velsignelse, og ga ham en arv, og delt sin deler; blant de tolv stammene han del dem.

{45:1} og han førte ut av ham en barmhjertig mann, som betydende for alt kjød, selv Moses, elskede Gud og menn, som memorial er velsignet.

{45:2} han gjorde ham som de strålende hellige og forstørret ham, slik at hans fiender sto i frykt for ham.

{45:3} av hans ord han forårsaket underverkene å opphøre og han gjorde ham strålende for konger, og ga ham en budet for hans folk, og lot ham en del av hans herlighet.

{45:4} Han helliget ham i hans faithfulness og ydmykhet, og valgte ham av alle menn.

{45:5} han gjorde ham å høre stemmen, og brakte ham i den mørke skyen, og ga ham bud for hans ansikt, selv lov og kunnskap, han lære Jacob hans pakter, og Israel hans dommer.

{45:6} han opphøyet Aaron, en hellig mann som ham, selv hans bror av Levi stamme.

{45: 7} en evig pakt han gjorde med ham og ga ham presteskapet blant folket. Han forskjønnet ham med vakre ornamenter, og kledd ham med en kappe av herlighet.

{45:8} han satte ham perfekt herlighet. og styrket ham med rik plagg, med bukser, med en lang kappe,

og livkjortelen.

{45:9} og han foregir ham med granatepler, og med mange gyldne klokkene rundt omkring, som han gikk der kan være en lyd og en støy laget som kan bli hørt i tempelet, for et minnesmerke til barna av sitt folk.

{45:10} med en hellig plagg, med gull og blå silke, og lilla, arbeidet med embroidery, med en brynje Dom, og med Urim og tummim.

{45:11} med vridd scarlet av sluarbeideren, med edelstener utskåret som sel og satt i gull, arbeidet med gullsmid, med en skriftlig gravert en Memorial, etter antall Israels stammer.

{45:12} han satt en krone av gull på mitra, der var gravert hellighet, et ornament av ære, en kostbar arbeid, begjær i øynene, vakkert og vakker.

{45:13} før ham var det ingen slike, heller ikke aldri noen fremmed setter dem på, men bare hans barn og hans barn barn stadig.

{45:14} deres offer skal være helt fortært hvert

dag to ganger kontinuerlig.

{45:15} Moses ham og salvet ham med hellige olje: Dette ble gitt ham av en evig pakt, og hans ætt, så lenge som himmelen skal være, at de skulle tjene ham og Utfør den kontoret til prestedømmet, og velsigne folk i hans navn.

{45:16} han valgte ham av alle menn lever å tilby ofrer til Herren, røkelse og en velbehagelig duft, for en Memorial, gjøre avstemming for sitt folk.

{45:17} han ga ham hans bud, og myndighet i vedtekter dommer, som han skal lære Jacob vitnesbyrd, og informere Israel i hans lover.

{45:18} fremmede konspirerte sammen mot ham, og baktalt ham i ørkenen, selv mennene som var av Dathans og Abiron's side, og menigheten i kjernen, med raseri og vrede.

{45:19} dette Herren så, og det vondt ham, og i hans wrathful harme var de konsumert: han gjorde underverker på dem, å fortære dem med flammende flammen.

{45:20}, men han gjorde Aaron mer ærefull og ga

ham en arv, og delt ham førstegrøden av den øke; spesielt utarbeidet han brød i overflod:

{45:21} For de spiser offergavene Herrens som Han ga ham og hans ætt.

{45:22} dengang i landet folk han hadde ingen arv, hadde heller ikke han deler blant folket: for Herren er selv hans del og arv.

{45:23} tredje i herlighet er Phinees sønn av Eleazar, fordi han hadde iver i frykt for Herren, og sto opp med god mot hjerte: når de ble slått tilbake, og gjorde avstemming for Israel.

{45:24} derfor ble det en fredspakt laget med ham, at han bør høvdingen av helligdommen og hans folk, og at han og hans etterkommere skal ha den verdighet prestedømmets for alltid:

{45:25} følge pakten laget med David sønn Isais av stammen Juda, som arv av kongen bør være å hans etterkommere alene: så arv av Aaron bør også være til hans ætt.

{45:26} Gud gi deg visdom i ditt hjerte til å dømme hans

folk i rettferdighet, at deres gode ting ikke
avskaffet, og at deres herlighet kan holde for alltid.

{46: 1} Jesus sønn en skipet var tapper kriger, og
var etterfølgeren av Moses i profetiene, som ifølge
hans navn ble gjort stor for lagring av utvalgte Guds
ta hevn av fiender som steg opp mot
dem, at han kan angi Israel i sin arvedel.

{46:2} hvor stor herlighet gat han, når han løftet opp hans
hender og strukket ut sverd mot byene!

{46:3} som før ham så stod det? for Herren
selv brakte sine fiender til ham.

{46:4} gjorde ikke solen gå tilbake på sin måte? og var ikke
en dag så lenge to?

{46:5} han kalte høyeste Herren, når den
fiender presset ham på hver side; og den store Herren
hørt ham.

{46:6} og hagl av mektige kraft han gjorde det
slaget falle voldsomt nasjonene og nedstigningen
[av Beth-horon] han ødela dem imot, som den

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 630

nasjoner kunne vite alle deres styrke, fordi han kjempet i synet av Herren, og han fulgte den mektige One.

{46:7} i tiden av Moses, gjorde han også et verk av nåde, han og Caleb sønn av Jephunne, i at de motsto den menigheten, og holdt folk fra synd, og beroliget ugudelige mumlet.

{46:8} og seks hundre tusen mennesker til fots, de to ble bevart for å bringe dem til arv, selv land som flyter med melk og honning.

{46:9} Herren ga styrke til Caleb, som forble med ham til hans alder: slik at han høydene av landet, og hans ætt fikk det for en Heritage:

{46:10} at alle Israels barn kan se at det er godt å følge Herren.

{46:11} og om dommernes av navn, Hvis hjerte gikk ikke utroskap eller bort fra den Herre, la minne bli velsignet.

{46:12} la sine ben blomstre fra sin plass, og la navnet på dem som ble hedret videreføres på

barna.

{46: 13} Samuel, profeten Herren, elsket av ham
Herre, etablert et kongedømme, og salvet prins over sin
folk.

{46:14} ved lov Herren han dømt til
menigheten, og Herren hadde respekt til Jakob.

{46:15} av hans trofasthet han fant en sann profet,
og ved sitt ord, han var kjent for å være trofaste i visjon.

{46:16} han kalte mektige Herren, når hans
fiender presset ham på hver side, når han tilbudt
suge lammet.

{46:17} og Herren dundret fra himmelen, og med en
stor støy gjort sin stemme hørt.

{46:18} og han ødela herskerne av Tyrians, og
alle prins av Philistines.

{46:19} før sin lange søvn laget protester
i synet av Herren og hans salvede, har jeg ikke tatt
enhver mann varer, så mye som en sko: og ingen anklager
ham.

{46:20} og etter hans død som han profeterte og lot

kongen sin ende, og hevet sin røst fra jordens i profeti å utslette folkets ugudelighet.

{47:1} og etter ham steg opp Nathan i den Davids tid.

{47:2} som er fett tatt fra fredsofferet, så ble David valgt av Israels barn.

{47:3} han spilte med løver som med barna, og med Bjørn som lam.

{47:4} drepte han ikke en gigantisk, da han var ennå men unge? og han ikke ta bort bebreidelse fra folk, når han løftet opp hånden med stein i fatle og slo ned skryte av Goliat?

{47:5} For han kalte høyeste Herren; og han ga ham styrke i sin høyre hånd å drepe det mektige kriger, og sette opp Hornet av hans folk.

{47:6} slik folk æret ham med ti tusenvis, og rost ham velsignelser Herren, at han ga ham en krone ære.

{47:7} For han ødela fiender på hver side, og brakt til intet Philistines hans motstandere, og brems

deres horn i sunder til denne dag.

{47:8} i hans herlighet roste den hellige en mest høy med ordene til herlighet. med sitt hele hjerte sang han sanger, og elsket ham som gjorde ham.

{47:9} han satt sangere også foran alteret, at deres stemmer de kan gjøre søt melodi, og daglig synge roser i sine sanger.

{47:10} han forskjønnet deres fester, og sett for det høytidelig ganger til slutten, at de kan prise hans hellige navn og at tempelet kan høres fra morgen.

{47:11} Herren tok bort sine synder, og opphøyet Hornet for alltid: han ga ham en pakt konger, og en trone for ære i Israel.

{47:12} etter ham steg klokt sønn og for hans skyld han bodde på frifot.

{47:13} Salomo regjerte i fredelige tid, og var æret; for Gud skapte alt stille rundt om ham, at han kan bygge et hus i hans navn, og forberede hans asyl for alltid.

{47:14} bestemor wast du i din ungdom og, som en flom,

fylt med forståelse!

{47:15} din sjel dekket hele jorden, og du filledst med mørk lignelser.

{47:16} ditt navn gikk langt til øyene; og for din fred var du elskede.

{47:17} landene marvelled på deg din sanger, og Ordspråkene, lignelser og tolkninger.

{47: 18} ved navn Gud Herren, som kalles den Herren, Israels Gud, du samle gull tinn og didst multiplisere sølv som bly.

{47:19} du bøye dine lender kvinner og av din kroppen du ble brakt til underkastelse.

{47:20} du flekken din ære og forurenses din ætt: slik at du broughtest vrede over dine barn, og ble bedrøvet over din dårskap.

{47:21} så riket var delt, og ut av Efraim avgjort en opprørsk rike.

{47:22}, men Herren vil aldri forlate av hans nåde, heller ikke skal noen av hans verker omkomme, heller ikke vil han avskaffe

ettertiden sine utvalgte og frø av ham som elsker ham vil han ikke ta bort: Derfor ga han en rest Jacob og ut av ham en rot til David.

Siden 631 Ben Sira (Ecclesiasticus)

{47:23} dermed hvilte Salomo med sine fedre, og hans frøet han etterlot ham Roboam, selv dårskap den folk, og en som hadde ingen forståelse, som bort de gjennom hans råd. Det var også Jeroboam sønn av Jakob, som forårsaket Israel å synde, og åpenbart Efraim syndens vei:

{47:24} og deres synder er multiplisert overmåte som de ble drevet ut av landet.

{47:25} forsøkte ut alle ugudelighet, till den hevn kom over dem.

{48:1} så stod Elias profeten som brann og hans ordet brent som en lampe.

{48:2} han brakt en sår hungersnød over dem, og hans iver han redusert antall.

{48:3} av ord Herren han kjeft himmelen, og også tre ganger brakt ned brann.

{48:4} O Elias, hvor wast du hedret i din vidunderlige gjerninger! og hvem kan ære som deg!

{48:5} som oppreise en død mann fra død, og hans sjelen fra stedet av døde, av ordet av de

Høy:

{48:6} som broughtest konger til ødeleggelse, og hederlige mennesker fra deres seng:

{48:7} som hørte irettesettelse av Herren i Sinai, og på Horeb dom av hevn:

{48: 8} som annointedst konger for å ta hevn, og profeter etter ham:

{48:9} som ble tatt opp i en virvelvind av brann, og i en vogn for flammende hester:

{48:10} som ble ordinert til reproofs i sin tid, til berolige vreden til Herrens dom, før det brems videre inn i raseri og aktivere hjertet av Faderen til den sønn, og gjenopprette stammene av Jacob.

{48:11} velsignet er de som så deg, og sov i kjærlighet; for vi skal visselig leve.

{48:12} Elias var, som var dekket med en virvelvind:

og Eliseus ble fylt med sin ånd: mens han levde, han var ikke flyttet med tilstedeværelse av en prins, kan verken noen bringe ham til underkastelse.

{48:13} ingen ord kunne overvinne ham. og etter hans død kroppen profetert.

{48:14} han gjorde underverker i livet, og hans død var hans arbeider er fantastisk.

{48:15} For alt dette folk omvendte seg ikke, heller ikke forlot de sine synder før de ble ødelagt og gjennomført av deres land, og ble spredt gjennom alle de jord: men det var et lite folk, og Regent i den Davids hus:

{48:16} hvorav noen gjorde det som var behagelig Gud, og noen multiplisert synder.

{48:17} Ezekias befestet sin by, og brakt i vann midt inn dette: han gravde hard rock med jern, og laget brønner for vann.

{48:18} i sin tid Sankerib kom opp, og sendt Rabsaces, løftet sin hånd mot Sion og skrøt stolt.

{48:19} skalv så deres hjerter og hender, og de var i smerte, som kvinner i fødselsveer.

{48:20}, men de tilkalt for Herren er barmhjertig, og utstrakt hånd mot ham: og umiddelbart Hellige hørt dem fra himmelen, og leverte dem av departementet for Esay.

{48:21} han slo rekke assyrerne, og sin engel ødelagt dem.

{48: 22} For Ezekias hadde gjort som fornøyd den Herre, og var sterkt på måter Davids hans far, som Esay profeten, som var stor og trofast i sin visjon, hadde befalt ham.

{48:23} i sin tid solen gikk bakover, og han forlenget kongens liv.

{48:24} han så av en utmerket ånd hva bør komme for å passere på trøstet sist, og han dem som sørget i Sion.

{48:25} han åpenbart hva skulle komme til å passere for alltid, og hemmelige ting eller noensinne de kom.

{49: 1} minne om Josias er liker komposisjonen

av parfyme som er laget av apoteker: det er søt som honning i alle munn, og som musick ved en bankett for vin.

{49:2} han oppførte seg oppriktig i konvertering av folket, og tok bort avskyeligheter for synder.

{49:3} regisserte han sitt hjerte til Herren, og i tiden av de ugudelige etablerte han tilbedelse av Gud.

{49:4} alle, unntatt David og Ezekias og Josias, var defekt: for de forlot loven av den høyeste, selv kongene av Juda mislyktes.

{49:5} derfor han ga sin makt mot andre, og deres ære til en fremmed nasjon.

{49:6} de brent valgte byen helligdommen og laget gatene desolate, ifølge profeti Jeremias.

{49:7} For de entreated ham onde, som likevel var en profet, helliget i mors liv, han utrydde, plage, og ødelegge; og at han kan bygge opp også, og anlegg.

{49:8} var Esekiel som så strålende visjon, som

var lot ham over chariot kjerubene sitt ansikt.

{49:9} For han nevner fiender under den figur av regnet, og ledet dem som gikk rett.

{49:10} og profetenes tolv la minnesmerket være velsignet, og la deres ben blomstre igjen fra sin plass:

Ben Sira (Ecclesiasticus) siden 632

for de trøstet Jacob og leverte dem av trygg håpe.

{49:11} hvordan vi åpne Zorobabel? selv han var som en signet til høyre:

{49:12} så var Jesus sønn av Josedec: som i deres tiden bygde huset, og sette opp et hellig tempel i Herre, som var beredt for evig herlighet.

{49:13} og blant utvalgte var Neemias, som kjent er stor, som oppdro for oss veggene som var falt, konfigurere portene og barer og løftet opp våre ruiner igjen.

{49:14}, men på jorden ingen mann laget som Enok, for han ble tatt fra jorden.

{49:15} var heller ikke det en ung mann født som Joseph,

guvernør i hans brødre, et opphold på folk, som
bein ble betraktet av Herren.

{49:16} Sem og Seth var i stor ære blant menn,
og så var Adam over alle levende ting i skaperverket.

{50:1} Simon ypperstepresten, sønn av Onias, som i sin
livet reparert huset igjen, og i hans dager befestet de
mal:

{50:2} av ham ble bygget mellom grunnlaget i
dobbel høyde, høy festningen veggen om tempelet:

{50:3} i hans dager sisternen motta vann, i
kompass som havet, var dekket med messingplatene:

{50:4} han tok vare på tempelet som det ikke skulle falle,
og befestet byen mot suksess:

{50:5} Hvordan ble han æret blant folk i
hans kommer ut av helligdommen!

{50:6} han var som Morgenstjerne i en sky,
og som månen ved full:

{50:7} som solen skinner på tempelet av de
Høyt, og som rainbow gir lyset i lyse skyer:

{50:8} og blomsten av roser våren i

år, liljer av elver i vannet, og grenene av
røkelse treet på sommeren tid:

{50:9} som brann og røkelse i røkelsesketten, og som et fartøy
banket gull med alle slags edle steiner:

{50:10} og som en rettferdig oliventre gryende frem frukt, og
som

en cypress treet som vokser til skyene.

{50:11} når han satt på kappen av ære, og var
ikledd perfektion av herlighet, da han gikk opp til den
hellige alteret, han gjorde plagget av hellighet hederlig.

{50:12} da han tok delene av prestene'
hender, han stod ved hjertet av alteret,
foregir om, som en ung sedertre i Libanus; og som palm
trær foregir de ham rundt omkring.

{50:13} så var alle sønner av Aaron i sin herlighet og
oblations Herren i hendene, før alle de
i Israels menighet.

{50:14} og etterbehandling tjenesten på alteret, at han
kanskje pryder tilby den høyeste Allmektige,

{50:15} han rakte ut sin hånd til cup og helte

av blodet av druen, han helte ved foten av den alteret en sweetsmelling smak til høyeste kongen av alle.

{50:16} deretter ropte av Arons sønner, og hørtes det sølv trompeter, og gjort en stor støy hørt, for en erindring før de høye.

{50:17} deretter alle de sammen de og falt til jorden på deres ansikter å tilbe Herren Gud den Allmektige, den høyeste.

{50:18} sangerne også sang lovsanger hovedteksten, med stort utvalg av lyder ble det gjort søt melodi.

{50:19} og de bønnfalt Herren, den mest Høy, ved bønn foran ham som er barmhjertig, til den alvorstungt Herren ble avsluttet, og de hadde avsluttet sin tjenesten.

{50:20} da han gikk ned, og løftet hendene hele menigheten av Israel, barn å gi den velsignelse av Herren med leppene og glede seg i hans navn.

{50:21} og de bøyd seg ned å tilbe den andre gang, så de kunne motta en velsignelse fra den Høyeste.

{50:22} nå derfor velsigne dere Gud, som bare gjør vidunderlige ting overalt, som exalteth våre dager fra mors liv, og dealeth med oss i henhold til hans nåde.

{50:23} gir han oss joyfulness hjerte, og at fred kan være i våre dager i Israel for alltid:

{50:24} at han ville bekrefte hans barmhjertighet med oss, og befri oss i sin tid!

{50:25} det være to slags nasjoner som mitt hjerte avskyr, og tredje er ingen:

{50:26} de som sitter på fjellet Samaria, og de som bor blant Philistines, og det tåpelig folk som bor i Sichem.

{50:27} Jesus sønn av Ben Sira Jerusalem har skrevet i denne boken instruksjon av forståelse og kunnskap, som av hans hjerte utøst visdom.

{50:28} Salig er den som skal utøves i disse ting. og han som layeth dem i sitt hjerte skal bli klok.

{50:29} For hvis han gjør dem, han skal bli sterk til alt:

for lys Herren fører ham, som gir visdom
den gudfryktige. Velsignet være Herrens navn for alltid. Amen,
Amen.

En bønn Jesus sønn av Ben Sira.

{51: 1} jeg vil takke deg, Herre og konge, og ros
deg, O Gud min Frelser: Jeg gir ros til ditt navn:

{51:2} For du er min forsvarer og hjelp, og har
bevart kroppen min fra ødeleggelse og snare

Siden 633 Ben Sira (Ecclesiasticus)

ærekrenkende tungen, og fra leppene som smi løgner, og
har vært min hjelper mot mine motstandere:

{51:3} og har levert meg, ifølge

de barmhjertighet og storheten av ditt navn, fra tennene av
dem som var klar til å sluke meg, og ut av hendene på

som søkte etter meg livet, og fra manifold

lidelser som jeg hadde;

{51:4} fra choking brann på hver side, og
midt i ilden som jeg tent.

{51:5} fra dypet av magen av helvete, fra en
uren tungen, og fra liggende ord.

{51:6} av anklage kongen fra en urettferdig
tungen min sjel nærmet selv til døden, mitt liv var nær
til helvete under.

{51:7} de foregir meg på hver side, og det var
ingen mann kan hjelpe meg: Jeg så for hjelp av menn, men
Det var ingen.

{51:8} så tenkte jeg på din barmhjertighet, O Herre, og
dine handlinger av gamle, hvordan du deliverest som venter på
deg,
og savest dem fra fiender hender.

{51:9} så løftet jeg opp mine bønner fra jorden,
og ba for utfrielse fra døden.

{51:10} jeg ringte Herren, far til min Herre,
at han ikke ville forlate meg i dagene av mine problemer, og i
tidspunktet for den stolte, da det ikke var noen hjelp.

{51:11} jeg vil prise ditt navn kontinuerlig, og vil synge
lovsanger med takksigelse. og så min bønn ble hørt:

{51:12} For du savedst meg fra ødeleggelse, og
overlot meg fra den onde tid: Derfor vil jeg gi
Takk, og deg, og velsigne de navn, O Herre.

{51:13} når jeg var ung, eller noen gang jeg gikk i utlandet, jeg ønsket visdom åpent i min bønn.

{51:14} jeg ba for henne foran tempelet, og vil søke henne ut til slutten.

{51:15} selv av blomsten til drue var moden har mitt hjerte glede i hennes: min fot gikk den rette måten, fra min ungdom opp søkte jeg etter henne.

{51:16} jeg bøyde mitt øre litt, og fikk henne, og gat mye læring.

{51:17} jeg tjente deri, derfor vil jeg tillegge æren som gir meg visdom.

{51:18} For jeg tenkt å gjøre etter henne, og oppriktig jeg fulgte det som er bra; så skal jeg ikke forvirres.

{51:19} min sjel har kjempet med henne, og i mine gjerninger Jeg var nøyaktig: Jeg rakte ut mine hender til himmelen, og bewailed meg ignorances av henne.

{51:20} jeg rettet min sjel til henne, og jeg fant henne i Pureness: Jeg har hatt mitt hjerte med henne fra den begynnelsen, skal derfor jeg ikke foresaken.

{51:21} mitt hjerte var plaget i søker henne: derfor

Jeg har fått en god besittelse.

{51:22} Herren har gitt meg en tunge for min lønn,
og jeg vil prise ham dette.

{51:23} uavgjort nær til meg, dere unlearned og bor i
huset av læring.

{51:24} derfor er dere langsom, og hva sier dere disse
ting å se deres sjeler er veldig tørst?

{51:25} jeg åpnet munnen min, og sa, kjøpe henne
selv uten penger.

{51:26} setter halsen under åket, og la din sjel
motta instruksjoner: hun er vanskelig for hånden for å finne.

{51:27} se med øynene, hvordan jeg har, men litt
arbeidskraft, og har fått meg mye resten.

{51:28} får læring med en stor sum penger, og får
mye gull av henne.

{51:29} la din sjel fryde seg i sin barmhjertighet og ikke
Skamfull av sin ros.

{51:30} arbeid arbeidet i, og i sin tid han vil
gi deg din belønning

APOKRYFENE

BEN SIRA KING JAMES BIBELEN 1611

www.Scriptural-Truth.com